Пралетарыі ўсіх краін, злучайцеся!

Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 175 (5849) | 1 жніўня 1937 г., нядзеля | ЦАНА 10 КАП.

АНТЫВАЕННЫ ДЗЕНЬ

Ніколі не забудуць рабочыя і сяляне 1 жніўня 1914 года. У гэты дзень 23 гады таму назад разразілася сусветная вайна. Мільёны рабочых і сялян былі кінуты на палі баёў дзеля прыбытку фінансавых тузоў.

Сотні тысяч калек, мільёны разбураных сем'яў, мільёны асірацелых дзяцей, галоднае і бяспраўнае жыццё для ўсіх працоўных капіталістычных краін,—вось што дала вайна рабочым і сялянам.

Капіталісты атрымалі велізарныя багацці. Жудасная эксплаатацыя, спекуляцыя на пастаўках далі капіталістам у час вайны нечувана скандальныя прыбыткі. Фінансавыя тузы купаліся ў роскашы. Для капіталістаў вайна гэта—прыбытак.

Зараз зноў буржуазія рыхтуецца да сусветнай вайны. Яна хоча затапіць у крыві рэвалюцыйных рабочых і сялян, падняўшых сцяг пратэсту супроць фашызма, голаду і бяспраўя. Яна хоча вырашыць у часе вайны тыя велізарныя ўнутраныя эканамічныя супярэчанні, якія раздзіраюць капіталістычны свет.

Хто-ж з'яўляецца арганізатарам сучаснай вайны?

«Ёсць,—гаварыў таварыш Сталін у гутарцы з п-ам Рой Гавардам,—па мойму, два ачагі ваеннай небяспекі. Першы ачаг знаходзіцца на Далёкім Усходзе, у зоне Японіі. Я маю на ўвазе неаднаразовыя заявы японскіх ваенных з пагрозамі па адрасу іншых дзяржаў. Другі ачаг знаходзіцца ў зоне Германіі. Цяжка сказаць, які ачаг з'яўляецца найбольш пагражаючым, але абодва яны існуюць і дзейнічаюць».

Уся сучасная гісторыя развіцця міжна- [illegible] спробы германскага фашызма раздабіць Чэхаславакію, далучыць да сябе Аўстрыю, захапіць англійскія калоніі і адрэзаць у сваю карысць частку Францыі,—з'яўляюцца толькі састаўнымі часткамі вялікага плана вайны, галоўная мэта якога—захоп і раздзел СССР. Японскі імперыялізм актыўна рыхтуецца да гэтай вайны, будуючы аэрадромы, шасейныя дарогі і чыгункі ў Манчжурыі, падводзячы гэтыя пабудаванні да самых граніц Савецкага Саюза. Германскія і польскія імперыялісты прабуюць уцягнуць у свой блок суседнія краіны, каб па іх тэрыторыях пракласці стратэгічныя шляхі да граніц СССР.

Уся гісторыя свету вучыць нас таму, што перад вайной краіны—арганізатары вайны засылаюць да сваіх праціўнікаў велізарныя арміі шпіёнаў, шкоднікаў, дыверсантаў і тэрарыстаў. Іменна зараз гэта злавесная армія выключна вялікая.

На тэрыторыю СССР контрразведка кідае самых мацёрых сваіх агентаў, ненавідзячых савецкі лад і савецкі народ. Унутры СССР яна апіраецца на трацкістаў, бухарынцаў, нацыянал-фашыстаў і контррэвалюцыйныя партыі, разгромленыя савецкім народам. Уся гэта агідная банда, раздаўленая і знішчаная нашым вялікім і магутным савецкім народам, зараз знайшла падтрыманне сабе ў замежных контрразведак.

Адчуваючы звярыную нянавісць да савецкага народу, трацкісцкія, зіноўеўскія, бухарынскія і нацыянал-фашысцкія шкоднікі, дыверсанты, шпіёны і тэрарысты, якія прыкрыліся партыйным білетам, імкнуцца падарваць абаронную магутнасць СССР, ставячы сваёй канчатковай мэтай знішчэнне дыктатуры пралетарыята і аднаўленне ў СССР улады капітала.

Подлую банду трацкістаў, зіноўеўцаў, бухарынцаў, нацдэмаў — гэтых агентаў япона-германскага і польскага фашызма—трэба граміць і выкарчоўваць, каб рас- [illegible] свабоду. Савецкі народ любіць сваю армію, умацоўвае яе, аснашчае яе новай тэхнікай.

Чырвоная Армія міралюбіва. Але яна з'яўляецца грознай сілай, сакрушаючай і знішчаючай сілай для ўсіх, хто папрабуе напасці на СССР.

АБ ПАЛЕПШАННІ ДЗЯРЖАЎНАГА СОЦЫЯЛЬНАГА СТРАХАВАННЯ ДЛЯ СЛУЖАЧЫХ

Совет Народных Камісараў Саюза ССР зацвердзіў пастанову Ўсесаюзнага Цэнтральнага Совета Прафесіянальных саюзаў аб паляпшэнні дзяржаўнага соцыяльнага страхавання для служачых.

Згодна гэтай пастановы, на служачых пашыраецца пенсіённае забеспячэнне па старасці на агульных асновах з рабочымі. Гэта адносіцца да служачых, спыніўшых работу пасля 1 жніўня 1937 года ці прадаўжаючых працаваць.

Пенсіі па інваліднасці і па прычыне страты кармільца служачым і іх сем'ям, назначаемыя пасля 1 жніўня 1937 года, выплочваюцца ў размерах, установленых для рабочых адпаведных галін гаспадаркі.

Дапамогі па часовай непрацаздольнасці служачым і рабочым усіх дзяржаўных, кааператыўных і грамадскіх непрамысловых прадпрыемстваў і ўстаноў выплочваюцца з 1 жніўня 1937 года на тых-жа падставах, як рабочым прамысловых прадпрыемстваў.

Устаноўлёныя раней для служачых абмежаванні размеру дапамог па часовай непрацаздольнасці—скасоўваюцца

(БЕЛТА).

АБ ПАРАДКУ ВЫЛІЧЭННЯ ДАПАМОГІ ПА ЧАСОВАЙ НЕПРАЦАЗДОЛЬНАСЦІ

Совет Народных Камісараў Саюза ССР зацвердзіў пастанову Ўсесаюзнага Цэнтральнага Совета Прафесіянальных саюзаў аб парадку вылічэння дапамог па часовай непрацаздольнасці.. Паводле гэтай пастановы, пры выплаце рабочым і служачым дапамог па часовай непрацаздольнасці ўлічваюцца ўсе віды заработнай платы (на якую налічваюцца страхавыя ўзносы, апрача аплаты за звыштэрміновыя работы, за сумяшчальнасць і ўсякага роду выплат адначасовага характару).

Гэта пастанова ўводзіцца ў дзейнасць з 1 жніўня 1937 г. (БЕЛТА).

ЧЫГУНАЧНІКІ ВІТАЮЦЬ ПРАВАДЫРА НАРОДАЎ таварыша СТАЛІНА

30 ліпеня ў Цэнтральным парку культуры і адпачынку імя Горкага на ўрачыстым сходзе маскоўскіх чыгуначнікаў з велізарным уздымам прынята прывітанне правадыру і арганізатару перамог соцыялізма таварышу **Сталіну.**

Было сапраўды хвалюючае відовішча, калі ў адзіным парыве смела і горда ўскалыхнулася мора рук 20 тысяч галасуючых за прывітанне таму, хто натхніў на слаўныя перамогі чыгуначнікаў—таварышу **Сталіну.**

У гэтым парыве адчувалася бадзёрасць і радасць свята і ў той-жа час упэўненасць у далейшай перамозе і гатоўнасць на барацьбу за перамаганне ўсякіх труднасцяў і недахопаў у рабоце чыгуначнага канвеера, жаданне перамагчы ўсякія вылазкі япона-нямецкіх, трацкісцка-бухарынскіх шпіёнаў і шкоднікаў.

Толькі што замаўкала хваля грамавых авацый у самым Зялёным тэатры, як зараз-жа ўзнімаліся грамавыя апладысменты, прывітальныя воклічы роднаму **Сталіну** па ўсяму парку, па ўсяму ўзбярэжжу Масквы-ракі, па ўсіх алеях, дзе прысутнічала да 200 тысяч чыгуначнікаў, рабочых Масквы і іхніх сем'яў.

Гэтая-ж хваля перакочвалася аднаачасова ў Сакольніцкім парку, дзе прысутнічала да 60 тысяч чалавек.

У той-жа час па радыё агалашалася прывітанне па ўсёй неабсяжнай, вялікай совецкай чыгуначнай дзяржаве.

Усюды—на крайнім Поўначы ў Архангельску, на Ўсходзе ў Комсамольску, Хабараўску, у далёкай Сярэдняй Азіі—у Сталінабадзе, Ташкенце, на заходняй граніцы ў Менску, у Тбілісі, Кіеве, Харкаве, Ленінградзе—усюды—аднаачасова—6,5 мільёна чыгуначнікаў і іх сем'яў дэманстравалі сваю згуртаванасць і адданасць партыі **Леніна—Сталіна** і бязмежную любоў да свайго роднага таварыша **Сталіна.**

ПРЫВІТАННЕ таварышу СТАЛІНУ

ЎРАЧЫСТАГА СХОДА 20 ТЫСЯЧ ЧЫГУНАЧНІКАЎ У ЦЭНТРАЛЬНЫМ ПАРКУ КУЛЬТУРЫ І АДПАЧЫНКУ 30 ЛІПЕНЯ 1937 г.

Дарагі, родны наш Іосіф Вісарыёнавіч!

Два гады назад на прыёме работнікаў чыгуначнага транспарту кіраўнікамі партыі і ўрада прагучэлі Вашы праніклівыя словы аб значэнні чыгуначнага транспарту, аб вялікім гонары для кожнага працаваць на транспарце.

Сёння, калі мы сабраліся святкаваць Усесаюзны дзень чыгуначнага транспарту, перад вачыма ўстае хвалюючая сустрэча ў Крэмлі з родным і вялікім **Сталіным.** Ніколі не забудуцца Вашы словы, тая высокая ацэнка і пахвала, якую Вы далі чыгуначнікам за іх першыя перамогі.

Вы сагрэлі любоўю свайго сэрца мільённую армію чыгуначнікаў, натхнілі яе на новыя перамогі, запалілі энтузіязмам усіх работнікаў, на якім-бы вялікім ці «малым» пасту яны ні знаходзіліся.

Цяжка поўнасцю выказаць наша пачуццё да Вас—роднага і вялікага **Сталіна,** клопаты і ўвагу якога мы адчувалі і адчуваем штодзённа. Ваша ўвага акрыляе нас, узбройвае сталінскай непахіснасцю і настойлівасцю ў дасягненні пастаўленых перад чыгуначным транспартам задач, выкарчоўванні ворагаў—трацкістаў, бухарынцаў, япона-нямецкіх шпіёнаў.

Кожны з нас уяўляе сабе тое, што ўстаноўленае ўрадам год назад свята чыгуначнікаў трэба было заслужыць рашучай барацьбой за ўздым транспарту, пад кіраўніцтвам Вашага слаўнага саратніка Лазара Майсеевіча **Кагановіча.**

Мы рады паведаміць Вас, што далейшыя поспехі транспарту: выкананнe і перавыкананне плана пагрузкі, згуртаванасць усіх чыгуначнікаў, рост стаханаўцаў-крывапосаўцаў—з'яўляюцца рэзультатам сталінскіх метадаў кіраўніцтва, штодзённага выканання Вашых указанняў.

Подлыя ворагі, трацкісцка-бухарынская нечысць, шпіёнскае адроддзе, якое прадалося фашызму, хацелі падарваць работу чыгуначнага транспарту, падарваць мірную працу працоўных нашай вялікай радзімы. Агідныя ворагі хацелі надзець фашысцкае ярмо на свабодны совецкі народ, адабраць у яго вялікія заваяванні соцыялізма.

Не выйшла! Не выйшла таму, што на чале нашага народу, на чале комуністычнай партыі стаіць непахісны **Сталін.** Сваім геніяльным розумам, ленінскай празорлівасцю і мудрасцю геніяльнага палкаводца рэволюцыі Вы забяспечылі нашай краіне перамогу над усімі ворагамі, небывалы росквіт вялікай радзімы.

Лакаматыў рэволюцыі пад Вашым ленінскім кіраўніцтвам ішоў, ідзе і будзе ісці наперад да яшчэ больш шчаслівага жыцця, да комунізма. Пролетарская дыктатура разбее ўпрах апошнія рэшткі трацкісцка-бухарынскай шпіёнскай гнілі.

Вялікія справы нашай партыі, людзей нашай радзімы выклікаюць пачуццё асаблівай гордасці за нашу Совецкую краіну, за сілу і веліч сталінскага генія. Колькі сапраўды гераічных, гістарычнага значэння хвалюючых падзей прайшло на нашых вачах толькі за апошні год!

Прынята Сталінская Канстытуцыя—вялікая хартыя перамогшага соцыялізма. Прыняты новы выбарчы закон, які замацоўвае сапраўды совецкі, соцыялістычны дэмакратызм. Важнейшыя галіны прамысловасці датэрмінова выканалі другі пяцігадовы план. Лепшыя сыны народу, слаўная плеяда гордых сталінскіх сокалаў сваімі подвігамі ўзвялічылі славу нашай радзімы.

Гістарычныя рашэнні лютаўскага Пленума ЦК ВКП(б), Ваш мудры даклад і заключнае слова на гэтым Пленуме ўскалыхнулі ўсю краіну, ўскалыхнулі нас, чыгуначнікаў, навучылі нас, як захаваць заваяванні соцыялізма, уберагчы Совецкую краіну ад капіталістычных драпежнікаў і подлых падкопаў азвярэлага фашызма.

Чыгуначнай арміі даводзілася і яшчэ даводзіцца перамагаць шмат перашкод, ліквідаваць буйныя недахопы ў рабоце, выжываць дрэнныя прывычкі старога кансерватызма, прадзельшчыны і, як паказаў вопыт гэтага года, чыгуначнікам даводзілася і давядзецца з яшчэ большай большэвіцкай напорыстасцю выкрываць ворагаў народу, япона-нямецкіх, права-трацкісцкіх шпіёнаў і шкоднікаў.

Чыгуначнікам трэба лепш рыхтавацца да надыходзячай зімы. Мінулая зіма была цяжкай не толькі па кліматычных умовах, але і з-за дрэннай падрыхтоўкі да яе.

У нас не мала яшчэ адстаючых участкаў, якія тармозяць паспяховую падрыхтоўку да зімы. Дрэнна працуюць заводы, адстаюць вагонныя ўчасткі, нездавальняюча ідуць работы па рамонту шляху. Парадка зрываецца рух паяздоў па графіку. Не ліквідаваны поўнасцю ачагі аварый і крушэнняў. Не стаў яшчэ ўзорным і пасажырскі рух.

Сабраўшыся сёння на ўрачыстае пасяджэнне, прысвечанае Дню чыгуначнікаў, **мы даем слова** Вам, дарагі і родны наш Іосіф Вісарыёнавіч, абяцаем перад усёй краінай узяцца з новай большэвіцкай энергіяй, сталінскай настойлівасцю за выкананне Вашых указанняў аб ператварэнні транспарту ў чотка працуючы, злажаны канвеер і ліквідаваць буйныя недахопы, якія ёсць яшчэ ў нашай рабоце. Мы з гонарам выканаем дзяржаўны план пагрузкі. Своечасова перавязем багаты ўраджай. Забяспечым паспяховую работу ў надыходзячай зіме. Будзем не пакладаючы рук змагацца за безапасны рух паяздоў, за культурную і безаварыйную работу.

Мы клянемся заўсёды памятаць аб капіталістычным акружэнні, нястомна весці барацьбу з бясклопатнасцю, разгільдзяйствам, недысцыплінаванасцю, мы клянемся да канца выкарчаваць ворагаў народу — трацкісцка-бухарынскіх вырадкаў.

Усе мы лічым справай свайго гонару свята хаваць дзяржаўную тайну, бязлітасна выкурваць шпіёнаў і дыверсантаў з усіх нор, куды-б яны ні захаваліся.

Мы абяцаем Вам, выхоўваючаму партыю і ўсіх працоўных у духу самакрытыкі, забяспечыць далейшае магутнае разгортванне самакрытыкі на транспарце, ператварэнне яе ў дзейсны сродак умацавання дысцыпліны, барацьбы з ворагамі народу і людзьмі, якія льюць ваду на млын ворага.

Мы даем слова смела высоўваць новыя маладыя кадры, зрабіць транспарт кузняй пролетарскіх кадраў, адданых сваёй радзіме, адданых справе соцыялізма, авалодаць большэвізмам, штодзенна пашыраць палітычны кругазор кожнага работніка, развіваць стаханаўска-крывапосаўскі рух.

Мы ўпэўнены, што з такімі людзьмі, якія ёсць на нашым транспарце, з такім кіраўніком, як Ваш бліжэйшы саратнік Лазар Майсеевіч **Кагановіч,** мы з гонарам да канца выканаем Вашы ўказанні.

Нашай большэвіцкай барацьбой і стаханаўска-крывапосаўскай работай мы ператворым транспарт у непрыступную крэпасць абароны нашай слаўнай радзімы.

Мы гатовы аддаць сваёй соцыялістычнай радзіме ўсе свае сілы, а калі трэба, то і жыццё.

Няхай жыве наш родны бацька і друг—наш вялікі **Сталін!**

ПРЭЗІДЫУМ СХОДА.

СТАЛІНСКІ ДЗЕНЬ ЧЫГУНАЧНІКАЎ

ВЫСТУПЛЕННЕ тав. Л. М. КАГАНОВІЧА

Яшчэ з раніцы вакзалы сталіцы і станцыі метро апрануліся ў святочнае ўбранне, зачырванелі палотнішчамі лозунгаў і сцягаў, упрыгожыліся партрэтамі Леніна і Сталіна, кіраўнікоў партыі і ўрада.

Усе сады і паркі сталіцы падрыхтаваліся да дастойнага ўшанавання работнікаў стальных магістраляў, адзначаўшых учора другую гадавіну з дня гістарычнага прыёму ў Крэмлі.

Яркімі фарбамі расквеціўся Цэнтральны парк культуры і адпачынку імя Горкага. Тут адбылося вялікае народнае гулянне, прысвечанае Ўсесаюзнаму дню чыгуначнага транспарта.

У алеях парка—транспаранты, якія адлюстроўваюць вялікія перамогі транспартнікаў. На відным месцы—арыгінальная дыяграма, дзе па рэйках крывой, якая няўхільна падымаецца, рухаецца паравоз «ФД» з чатырма таварнымі вагонамі. Крывая дэманстрыруе ўздым сярэднесутачнай пагрузкі чыгунак. Ад 27,4 тыс. вагонаў у 1913 годзе і ад 55,7 тыс. вагонаў у 1934 годзе таварны маршрут упэўнена ідзе ўгору па крутой крывой да 68,1 тыс. вагонаў у 1935 годзе і да 86,1 тыс. вагонаў у 1936 годзе. Пераможны ўздым прадаўжаецца і далей. Разграміўшы контррэволюцыйную прадзельшчыну, бязлітасна выкрываючы і выкарчоўваючы подлых ворагаў народу, шпіёнаў і дыверсантаў—трацкісцка-бухарынскіх агентаў фашызма, транспарт упэўнена ідзе да новых сталінскіх перамог.

Велізарныя каляровыя панно адлюстравалі гістарычныя сустрэчы чыгуначнікаў з таварышом Сталіным, кіраўнікамі партыі і ўрада.

Транспартнікі заслужана ганарацца лепшым, што ёсць на чыгунках—выдатнымі кадрамі, людзьмі. Партрэты стаханаўцаў-крывапосаўцаў утвараюць доўгія галерэі. Тут—сотні лепшых. Сярод іх—Крыванос, Катшан, Камбараў—каваль завода імя Кагановіча, які ўстанавіў рэкорд па коўцы паравозных дышлаў, Цыклаўры—машыніст дэпо Тбілісі, які па-майстэрску водзіць паязды, Обухаў—начальнік паравознага аддзялення Ленінскай чыгункі, які высунуты на гэту пасаду з паравозных машыністаў.

У парк імя Горкага разам з тысячамі транспартнікаў Маскоўскага вузла прыйшлі працоўныя прадпрыемстваў сталіцы, іхнія сем'і. На пляцоўках іграюць аркестры. На эстрадах выступаюць артысты. Па ўсіх алеях пануе вясёласць.

20 тысяч чыгуначнікаў, рабочых і работніц маскоўскіх прадпрыемстваў з захапленнем вітаюць паявіўшагася на сцэне Зялёнага тэатра сталінскага наркома Л. М. Кагановіча, пад кіраўніцтвам якога транспарт дабіўся рашаючых перамог.

Роўна ў 18 гадзін намеснік наркома шляхоў зносін па палітычнай частцы тав. Бакулін адкрывае мітынг. У прэзідыуме схода — тт. Кагановіч, Хрушчоў, Булганін, Волкаў, намеснік наркома шляхоў зносін Сінеў, Білік, Тарапчэнаў, кіруючыя работнікі НКШЗ і чыгунак Маскоўскага вузла, лепшыя стаханаўцы транспарта.

Пад бурныя апладысменты ў ганаровы прэзідыум абіраюцца таварышы Сталін, Молатаў, Кагановіч, Варашылаў, Калінін, Андрэеў, Мікаян, Касіор, Чубар, Жданаў, Ежоў, Хрушчоў, Дзімітраў, Тэльман і Хозе Дыяс.

З незвычайнай увагай слухаюць сабраўшыяся яркую, жывую прамову таварыша Кагановіча. З краю ў край велізарнага тэатра часта пракатваецца хваля бурных апладысментаў. А калі тав. Кагановіч заканчвае свой даклад, доўга не сціхае бурная авацыя ў гонар вялікага машыніста лакаматыва рэволюцыі таварыша Сталіна.

Стройнай шарэнгай пад чырвонымі сцягамі, якія развяваюцца, на велізарнай сцэне Зялёнага тэатра выстрайваюцца машыністы, стрэлачнікі, вагоннікі, сувязісты, двіжэнцы, стаханаўцы заводаў і фабрык.

Ад дэлегацыі чыгуначнікаў Маскоўскага вузла выступае начальнік дэпо Масква-Пасажырская Ленінскай чыгункі тав. Прахарчук, які нядаўна працаваў машыністам. Пад гарачыя апладысменты ён прысвячае першыя словы любві і прывітання таму, чыё імя з'яўляецца сцягам усіх перамог — роднаму таварышу Сталіну.

— Чыгуначнікі, — гаворыць ён,—не аказаліся балбатунамі, даўшы 30 ліпеня 1935 года ў Крэмлі большэвіцкае слова таварышу Сталіну. Замест 56 тыс. вагонаў транспарт зараз грузіць штосутачна 98—100 тысяч вагонаў.

Тав. Карасеў ад дэлегацыі рабочых маскоўскіх заводаў і фабрык перадае брацкае прывітанне чыгуначнікам, якія ў лютай барацьбе з ворагамі народу, з контррэволюцыйнай прадзельшчынай дабіліся выдатных поспехаў.

На сцэне—доблесныя байцы Чырвонай Арміі. Доўга грымяць апладысменты ў гонар любімай арміі, у гонар сталінскага палкаводца маршала Совецкага Саюза тав. Варашылава. Капітан Шаўчэнка вітае сабраўшыхся ад імя камандзіраў, палітработнікаў і чырвонаармейцаў войск Маскоўскага гарнізона.

— На вашым прыкладзе, — гаворыць ён, звяртаючыся да чыгуначнікаў,—работнікі іншых галін народнай гаспадаркі павінны вучыцца выконваць заданні партыі і ўрада, заданні таварыша Сталіна.

Тав. Бакулін паведамляе, што на мітынгу прысутнічаюць ганаровыя госці—героі гістарычнага пералёту па другому сталінскаму маршруту Масква—Паўночная Амерыка. Сабраўшыяся цёпла вітаюць тт. Чкалава і Байдукова. Прамова тав. Чкалава нямногаслоўная, але запальваючая.

— Мы ведалі, што не пераматчы нельга. У нас у сэрцах быў Сталін і ўвесь наш працоўны народ. Тав. Чкалаў заклікае чыгуначнікаў да сталінскіх маршрутаў па чыгуначнаму шляху.

— А мы, — заяўляе ён, — абяцаем пракласці новыя сталінскія шляхі ў месца, дзе не ступала нага чалавека.

Тав. Байдукоў каротка падзяліўся ўражаннямі аб паездцы па Амерыцы. З велізарным натхненнем прымаецца прывітанне таварышу Сталіну.

Зноў успыхвае бурная авацыя. Тысячы людзей падымаюцца з месц. Доўга не сціхаюць прывітальныя воклічы: «Няхай жыве наш родны бацька і друг таварыш Сталін!»

Авацыя грыміць па ўсяму парку, па ўсяму Саюзу.

На мітынгу ў парку прысутнічалі не толькі тыя, хто сабраўся ў Зялёным тэатры. Мітынг трансляваўся па ўсяму Саюзу, у ім прымалі ўдзел мільёны.

(БЕЛТА).

ВЫКАРАНІЦЬ ШКОДНІЦТВА У СКАРЫСТАННІ МАШЫН НА ЎБОРЦЫ

НАХАДУ ВЫПРАВІЦЬ ПАМЫЛКІ

Перадавыя калгасы Кармянскага раёна поўнасцю скончылі ўборку жыта і ячменю. Калгас «Сталінград», Ворнаўскага сельсовета, убраў ячменю на плошчы ў 48 гектараў і жыта 119 гектараў, калгас імя Гікало, Рассохскага сельсовета — 52 гектары ячменю і 125 гектараў жыта. Гэтыя калгасы прыступілі да масавай малацьбы і хлебапаставак дзяржаве. Калгас імя Гікало здаў ужо 2 тоны добраякаснага збожжа.

Разам з гэтым ніяк нельга абысці моўчкі і тыя недахопы, што выявіліся ў пасобных калгасах на ўборцы. Вось калгас «Парыжская комуна» (Кароцькаўскі сельсовет). Тут зжат ужо ўвесь ячмень і 100 гектараў жыта. Але з тае прычыны, што ў калгасе не скончана будаўніцтва гумна, якое калгасам пачата некалькі год таму назад, збожжа з поля не звозілі.

Не менш абураючым з'яўляецца і тое, што з прычыны нядбайнасці МТС малатарні пасланы ў калгасы без трактараў, а апошнія без малатарань. Такі факт мае месца ў калгасах «Пабеда» і імя Будзённага, Куракаўскага сельсовета. У калгасе «Пабеда» стаіць малатарня, але з-за адсутнасці трактара не працуе, а ў калгасе імя Будзённага ёсць трактар, а няма малатарні.

Памылкі, якія дапушчаны, раённыя арганізацыі павінны ўлічыць і выправіць нахаду.

І. КАВАЛЁЎ.

АНТЫМЕХАНІЗАТАРСКІЯ НАСТРОІ

Уборка збожжавых у Чэрвеньскім раёне праходзіць марудна. Адной з прычын з'яўляецца тое, што на ўборцы не выкарыстоўваюцца камбайны і сельскагаспадарчыя машыны.

У раёне ёсць два камбайны, але яны больш прастойваюць, чым працуюць. У калгасе імя Калініна з-за нераспарадчасці старшыні калгаса Мурашкі, мяхі да камбайна падаюцца нясвоечасова. Часта прастойвае камбайн з-за таго, што для ваджэння яго не падрыхтован трактар.

За 6 дзён плошча, убраная камбайнам, нікім не вымяралася, работай камбайна ніхто не пацікавіўся. Ні механік МТС, ні брыгадзір трактарнай брыгады не былі каля камбайна.

Прастойвае камбайн таксама ў калгасе імя Карла Маркса. На жніве жняяркі дрэнна выкарыстоўваюцца. У калгасах «Чырвоны партызан», імя Будзённага пануюць антымеханізатарскія настроі. Старшыні гэтых калгасаў разважаюць, што, моў, лета наперадзе, і мы ўручную справімся ўбраць ураджай. Прастойваюць жняяркі ў калгасе імя Кірава. У калгасе «VII кангрэс Комінтэрна» да жняяркі не прыстасаваны зернаўлавіцелі.

Райземаддзел (загадчык Вайсбарт) і МТС (дырэктар Аўчынікаў) лічаць гэта нармальнай з'явай і нічога не робяць, каб зламаць антымеханізатарскія настроі.

СЕРГІЕНЯ.

ЗАЦЯГВАЮЦЬ ПАСТАЎКУ ЗБОЖЖА ДЗЯРЖАВЕ

Калгасы і аднаасобныя гаспадаркі Брагінскага раёна падыходзяць да поўнага завяршэння ўборкі азімых і ранніх яравых. На 25 ліпеня па раёну ўбрана 12.022 гектары збожжавых культур, што складае 82 проц. да плана. Разам з уборкай у радзе калгасаў арганізавана малацьба і здача высокаякаснага зярна дзяржаве.

Аднак большасць калгасаў раёна малацьбу не распачалі. План хлебапаставак па раёну выконваецца вельмі марудна. З 1.050 тон збожжа, якія раён павінен быў здаць дзяржаве ў ліпені, здадзена толькі 450 тон. Антыдзяржаўныя тэндэнцыі праяўляюць многія кіраўнікі калгасаў Шкуратоўскага, Малажаўскага, Крыўчанскага і інш. сельсоветаў. Тут чакаюць поўнага заканчэння ўборкі, каб толькі потым пачаць малаціць і здаваць збожжа дзяржаве.

У раёне ёсць ужо факты, калі асобныя праўленні калгасаў імкнуцца здаць нядобраякаснае зярно дзяржаве. На такі шлях ашуканства сталі ў калгасах «Комунар», «Верны шлях», «Чырвонае поле», Мікулінскага сельсовета, якія прывезлі здаваць сырое, паражанае кляшчом збожжа.

ПРОТЧАНКА.

ПАВЫСІМ КОШТ ПРАЦАДНЯ

Наш калгас «Новы шлях», Бабініцкага сельсовета (Ветрынскі раён) па свайму аб'ёму адзін з буйнейшых. У калгасе з'яднана 225 гаспадарак. Усе гады калгас адставаў, быў нізкі працадзень.

У гэтым годзе зусім інакш пайшла работа. Калгас пачаў працаваць лепш. Вясназую сяўбу правялі першымі ў сельсовеце, засеялі яразыя высокаякасна на плошчы ў 545 гектараў.

Рашэнні СНК БССР і ЦК КП(б)Б аб зніжэнні норм абавязковых паставак і натураплаты МТС, спісанне запазычанасці з калгасаў яшчэ больш паднялі энтузіязм калгаснікаў. Гэта дае магчымасць размеркаваць больш хлеба на працадзень. Сёлета наш калгас здае абавязковых паставак менш мінулага года на 1500 пудоў хлеба і 1500 пудоў бульбы.

Ужо 21 ліпеня калгас першым у раёне скончыў жаць жыта.

Да 25 ліпеня калгас першым у Полацкай акрузе выканаў абавязковыя пастаўкі жыта дзяржаве, здаўшы на пункт Загатзярно 841 цэнтнер.

Калгаснікі заяўляюць, што па ўсіх палітычна-гаспадарчых кампаніях заваююць першынства. Яны добра ведаюць, што сёлета на працадзень атрымаюць не менш 5 кілограмаў зернавых, многа грошай і розных сельскагаспадарчых прадуктаў.

ІВАШЧАНКА — старшыня калгаса «Новы шлях», Ветрынскага раёна.

ПАРАД ГАТОЎНАСЦІ ДА АБАРОНЫ РАДЗІМЫ

30 ліпеня. Гадзіна дня... Плошча імя Леніна. [illegible]

[illegible] «Прывітанне лепшаму другу фізкультурнікаў—таварышу Сталіну».

[illegible]

[illegible] Палітбюро ЦК ВКП(б) і ўрада ўступае на плошчу калона фізкультурнікаў ордэнаноснага таварыства «Дынама». Пасярод калоны рухаецца вялікі макет зямнога шара з надпісам «Комунізм змяце ўсе граніцы».

[illegible] тау краіны соцыялізма.

Радаснымі за сваю радзіму, за сваю партыю, за поспехі свайго народу разыходзяцца працоўныя з парада.

П. КАВАЛЁЎ.

На парадзе фізкультурнікаў у Менску. На здымку: афармленне адной з калон на тэму: «Граніца зорка ахоўваецца». Фото Ю. Седзінкіна (БСФ).

СВЯТА СОВЕЦКІХ ПАТРЫЁТАЎ

К 5 гадзінам вечара на шматлікіх трыбунах стадыёна «Дынама» не асталося ўжо ні аднаго свабоднага месца. Тысячы працоўных сталіцы прышлі на фізкультурнае свята, на свята маладосці і сілы.

... Парад удзельнікаў фізкультурных выступленняў пачаўся. 1200 маладых шчаслівых і радасных юнакоў і дзяўчат выстрайваюцца на зялёнай плошчы стадыёна. З бадзёрымі песнямі стройнымі калонамі праходзяць каля трыбуны здаровыя і загарэлыя целы,—здаецца, увесь стадыён заліт бронзай.

Курсанты Менскага ваеннага вучылішча паказваюць гімнастычныя практыкаванні па комплексу ГПА другой ступені.

На турніках і бруссях працуюць лепшыя гімнасты БССР.

Захапленне выклікаюць масавыя практыкаванні і выдатныя піраміды, якія дэманстравалі 300 школьнікаў сталіцы.

З абручамі, абвітымі зелянінай і чырвонымі істужкамі, выходзіць каманда фізкультурнікаў пагранічнага Слуцкага раёна. Зноў перад глядачамі паўстае красачны малюнак вольных разлічаных рухаў дзесяткаў маладых прыгожых цел.

Гомельчане адрозніліся выключнай дынамічнасцю. Яны паказалі ўзоры складанай зарадкі і прыгожую фінальную піраміду.

Бабруйскія фізкультурнікі карысталіся заслужаным поспехам за арыгінальныя практыкаванні з бамбуковымі шастамі і пірамідавымі практыкаваннямі. У канцы выступлення яны зрабілі 2 выключна яркія звёзныя піраміды.

На пляцоўцы паяўляецца таленавіты калектыў мастацкай самадзейнасці Хойніцкага раёна. Ён вядом не толькі ў Беларусі. Гэты калектыў меў вялікі поспех у Маскве, калі выступаў у Вялікім тэатры перад дэлегатамі VIII Усесаюзнага З'езда Советаў.

Пад акампанемент народных інструментаў калектыў выканаў на стадыёне вядомыя танцы «Лявоніху» і «Юрачку» і рад народных песень.

На стадыёне лепшыя гімнасты Магілева. Апрача гімнастычных практыкаванняў яны паказваюць красачную піраміду, афармленую як фізкультурнае прывітанне вялікаму Сталіну.

З вялікім майстэрствам, у высокім тэмпе выканалі мастацка-рытмічную гімнастыку і фізкультурны танец 100 дзяўчат Віцебска.

Невялікая пауза. І вось пачынаецца тое, чаго з нецярпеннем чакалі ўсе сабраўшыяся. Ордэнаносны Інстытут фізкультуры паўтарыў сваю бліскучую інсцэніроўку, якую паказваў 12 ліпеня ў Маскве на Краснай плошчы ў прысутнасці вялікага Сталіна, кіраўнікоў партыі і ўрада.

Інсцэніроўка называецца «Граніца на замку». Фізкультурнае свята яшчэ раз прадэманстравала вялікую сілу, магутнасць, гарачы совецкі патрыятызм, якім дыша наша шчаслівая сонечная моладзь. Яна бязмежна любіць сваю соцыялістычную радзіму, нашу партыю, вялікага Сталіна. Яна гатова ў любы момант па першаму закліку совецкага ўрада выступіць на абарону сваёй радзімы і разграміць ворага, адкуль-бы ён ні з'явіўся.

Так, нашы граніцы на моцным, надзейным замку!

УСЕСАЮЗНЫ ДЗЕНЬ ЧЫГУНАЧНАГА ТРАНСПАРТА

ВЯЛІКАЯ МАСОЎКА Ў МЕНСКУ

30 ліпеня чыгуначнікі менскага вузла святкавалі дзень Усесаюзнага чыгуначнага транспарту.

Каля 5 тысяч чыгуначнікаў, сабраўшыхся ў парку культуры імя М. Горкага, з выключнай увагай слухалі па радыё прамову баявога наркома транспарту тав. Лазара Майсеевіча Кагановіча. Прамова трансліравалася з Масквы.

Яркая і вобразная прамова тав. Кагановіча перарывалася гучнымі воплескамі і крыкамі «ура» у гонар правадыра народаў, першага машыніста Совецкага Саюза таварыша Сталіна.

Ад імя Менскага гаркома КП(б)Б і Менгорсовета чыгуначнікаў вітаў тав. Літвін. Ён заклікаў армію чыгуначнікаў яшчэ больш павысіць сваю большэвіцкую пільнасць, выкарчоўваць ворагаў народу, множыць поспехі перадавых людзей транспарта—крываносаўцаў.

Чыгуначнікаў вітаў прадстаўнік Чырвонай Арміі, ордэнаносец т. Марозаў.

Пад бурныя авацыі ўсіх прысутных удзельнікі масоўкі паслалі прывітальнае пісьмо вялікаму правадыру народаў **таварышу Сталіну.**

У пісьме гаворыцца: — Подлыя агенты польска-нямецка-японскага фашызма, троцкісцка-бухарынскія бандыты, шпіёны, дыверсанты рабілі гнуснейшыя крывавыя справы, выконваючы заданне сваіх гаспадароў—затрымаць уздым транспарту. Але волю да перамогі, волю мільённых мас чыгуначнікаў, згуртаваных вакол партыі большэвікоў, — зламаць нельга. Няма сілы, якая змагла-б спыніць наш рух наперад да новых поспехаў, да новых перамог.

Абяцаем Вам, таварыш Сталін, з новымі сіламі, з новай энергіяй узяцца за выкананне нявырашаных яшчэ задач, дабівацца новых перамог ва ўздыме чыгуначнага транспарту, ва ўздыме ўсёй нашай народнай гаспадаркі і ва ўмацненні абароны нашай магутнай соцыялістычнай бацькаўшчыны.

Няхай жыве наш родны, вялікі і мудры настаўнік, правадыр працоўных і прыгнечаных усяго свету, першы машыніст краіны Советаў таварыш **Сталін!**

Чыгуначнікі паслалі таксама прывітальнае пісьмо сталінскаму наркому тав. Л. М. Кагановічу.

10-тысячны мітынг у Гомелі

ГОМЕЛЬ. Усесаюзны дзень чыгуначнага транспарту—30 ліпеня—чыгуначнікі Беларускай чыгункі адзначылі перавыкананнем дзяржаўнага плана пагрузкі. План пагрузкі вагонаў выканан на 124 проц.

У гэты дзень на ўсіх вузлах чыгункі адбыліся масоўкі і гулянні. 10 тысяч чыгуначнікаў Гомеля, сабраўшыся на свой стадыён «Лакаматыў», з велізарнай увагай слухалі трансляцыю хвалюючай прамовы свайго любімага наркома Лазара Майсеевіча Кагановіча. Удзельнікі мітынга паслалі прывітальную тэлеграму свайму наркому.

АГЛЯД ДРУКУ

ПУХАВІЦКАЙ ГАЗЕТАЙ КІРУЮЦЬ НЕПРАВЕРАНЫЯ ЛЮДЗІ

Перагортваеш камплекты пухавіцкай раённай газеты «За калгасы» і здзіўляешся той цішыні і бясклопатнасці, якая, мяркуючы па старонках газеты, пануе ў раёне.

Ці так спакойна на самой справе ў Пухавічах? Ніяк не! Сігналы, паступаючыя ў «Звязду», ды і ў рэдакцыю «За калгасы», гавораць аб тым, што ў Пухавіцкім раёне вораг арудуе актыўна.

Нядаўна органы НКВД раскрылі польскага шпіёна фашыста Клыса, які ў Пухавіцкай МТС праводзіў шкодніцка-дыверсійную работу. Па заданню японa-германскай і польскай разведак у раёне арудвалі Крывенка і Бяспалаў. Газета маўчыць аб іх, не раскрывае перад чытачамі іх подлую дзейнасць, не мабілізуе масы на выкарчоўванне засеўшых у Пухавіцкім раёне ворагаў народу, не мабілізуе масы на ліквідацыю вынікаў шкодніцтва.

У чым-жа справа? Чаму газета не гаворыць поўным большэвіцкім голасам аб справах раёна? Аказваецца, гэта не з'яўляецца выпадковым.

Рэдактарам газеты «За калгасы» працуе Панкратаў. Ён быў цесна звязан з ворагамі народу Бяспалавым, Хоцiным, Тарасевічам, Талапілам, Крывенка і інш. Для ўсёй гэтай банды Панкратаў нават у рэдакцыі арганізоўваў п'янкі, якія суправаджаліся дэбошамі. Некаторыя з выкрытых ворагаў, напрыклад, Талапіла і Бяспалаў, часта публіказалі на старонках газеты свае артыкулы, а Крывенка скарыстоўваў машыністку рэдакцыі для друкавання контррэволюцыйных матэрыялаў, якія потым раскідаліся па рэдакцыі і друкарні.

Калі Хоціна выключылі з партыі, як ворага народу, Панкратаў, як бачна, даўно нічога не маючы агульнага з партыяй, абнімаючы Хоціна, заявіў: «Хаця ты і троцкіст, але паедзем дахаты і вып'ем за гэта».

Апрача Панкратава ў рэдакцыі працуе Бялевіч—сын кулака, Фрэнкель—дачка меламеда, Аміпіцкая—жонка высланага за контррэволюцыю. Гэта яна друкавала троцкісцкія «працы» ворага народу Крывенка.

Загадчыкам друкарні працуе хуліган, п'яніца, канчаткова разлажыўшыйся элемент Смарговіч, які не раз затрымліваўся міліцыяй і быў судзім.

Такава няпоўная характарыстыка работнікаў рэдакцыі, пры дапамозе якіх робіцца газета. Вось чаму ў газеце няма баявога тону па выкрыццю ворагаў народу. Па гэтай-жа прычыне знарок марынавалі сігналы селькораў аб шкодніцтве ў жывёлагадоўлі па калгасу імя Калініна (Блонскі сельсовет), аб выкрыцці перагібаў у раёне, аб растратах у кааперацыі і т. д.

І таму не дзіва, што такі адказны ўчастак работы, як аддзел пісем, аддан на водкуп рахункаводу рэдакцыі Суцінай. Яна дае адказы на пісьмы селькораў, кіруе імі і т. д.

Больш чым дзіўнымі з'яўляюцца паводзіны РК КП(б)Б да сваёй газеты. Сігналы аб агіднай рабоце рэдакцыі былі. Дастаткова сказаць хоць-бы аб тым, што ў газеце пры друкаванні Канстытуцыі быў прапушчан цэлы раздзел. Тое-ж самае было зроблена і з дакладам тав. Жданава, калі з даклада выкінут быў раздзел аб трыкутніках. Так было і з дакладам таварыша Сталіна на Пленуме ЦК ВКП(б) ад 3 сакавіка 1937 года «Аб недахопах партыйнай работы і мерах ліквідацыі троцкісцкіх і інш. двурушнікаў», калі быў прапушчан цэлы абзац.

Ужо гэтых палазроных пропускоў дастаткова было для таго, каб райком пасур'ёзнаму ўзяўся за рэдакцыю. Вывад напрашваецца сам па сабе. Нельга абмяжоўвацца фармальным рашэннем аб вынясенні рэдактару вымовы або зняццём яго з работы. Трэба рашуча ачысціць рэдакцыю ад людзей чужых і недастойных працаваць у большэвіцкай газеце, зрабіць газету сапраўдным большэвіцкім органам.

СПРАВЫ КАМІТЭТА ФІЗКУЛЬТУРЫ І СПОРТУ БССР

Вялікую ўвагу ўдзяляе фізкультурнаму руху совецкі ўрад. У БССР гэта выкарысталі ўсякія прахадзімцы.

Пасля ўтварэння Камітэта па справах фізкультуры і спорту пры СНК БССР на чале яго стаў Л. Ш. Кузняцоў. Кузняцоў доўгі час працаваў з Кудзелька адказным сакратаром былога Вышэйшага совета фізкультуры БССР. «Школа» Кудзелька для Кузняцова не прайшла дарам. Тая-ж атручваючая атмасфера, якая панавала ў ВСФК, дзе ўсё было пабудавана на падхалімстве і ўгодніцтве, развраце і куцяжах, пануе і зараз. Камітэт з'явіўся прытулкам для ворагаў, жулікаў і розных прахадзімцаў. Тут доўгі час знаходзіліся на «рабоце» людзі, нічога агульнага не маючыя з фізкультурай. З ведама Кузняцова яны ўадкрытую растранжырвалі дзяржаўныя грошы.

На пасадзе галоўбуха Камітэта сядзеў вядомы карцёжнік і прапойца Каган, які адначасова з'яўляўся галоўбухам у Спартыўна-паляўнічым камітэце, на Усебеларускім стадыёне і ў спартыўнай школе. Уся яго «работа» зводзілася да фабрыкацыі дакументаў і прысваення дзяржаўных грошай. Яму дапамагаў раней судзімы за злоўжыванні ў Камітэце прахадзімец Сербранскі.

«Абавязкі» намесніка старшыні Спартыўна-паляўнічага камітэта, раней выгнанага з комсамола, Каца заключаліся ў арганізацыі банкетаў і выдачы ўзнагарод у выглядзе каштоўных рэчаў свайму начальству. Толькі за 1936 год па Спартыўна-паляўнічаму камітэту было такім чынам растранжырана і прысвоена дзяржаўных грошай каля 150 тыс. рублёў, з якіх 21 тыс. прапіта на банкетах у Доме паляўнічага. Банкеты ніколі не праходзілі без удзелу старшыні Спартыўна-паляўнічага камітэта Балціна. Каштоўная паляўнічая зброя і боепрыпасы выдаваліся ў выглядзе падарункаў ворагам народу. Балціну таксама былі прыпаднесены 4 паляўнічыя стрэльбы, якія ён радушна прыняў. Але ва ўсёй гэтай злачыннай справе Балцін да гэтага часу займае дзіўную пазіцыю староннягa наглядальніка.

Растранжырванне дзяржаўных грошай, куцяжы і банкеты не мелі межаў у Камітэце па справах фізкультуры і спорту. Кожны фізкультурны парад, спаборніцтвы, сустрэчы і г. д. скарыстоўваліся для таго, каб добра выпіць і сытна паесці. Так, у прадстаўленай справаздачы за дзіцячую спартакіяду больш паловы рахункаў складаюцца з выдаткаў, патрачаных на высокаякасныя віны і гарэлку, дарагія каштуючыя папаросы і таму падобныя рэчы «дзіцячага» ўжытку.

Кватэра былога кіраўніка спраў Камітэта Гінбурга ператворана ў сапраўдны прытон для куцяжоў і разврату. Кузняцоў надаў асобыя паўнамоцтвы Гінбургу ў рэстаран фабрыкі-кухні, дзе ён атрымлівае самыя каштоўныя стравы і віны ў любой колькасці на рахунак Камітэта.

Сваё жыццё Кузняцоў вядзе на шырокую ногу. У Маскву ён не можа ехаць кур'ерскім поездам, не можа нават ляцець звычайным рэйсавым паштовым самалётам, ён абавязкова ў такіх выпадках выклікае з Масквы спецыяльны самалёт, праезд на якім абыходзіцца кожны раз Камітэту каля двух з паловай тысяч рублёў. Будучы камандыраван ў Магілёў, ён без усякай службовай прычыны бярэ з сабой у аўтамашыну менскую фізкультурніцу А. У Магілёве знімае ў гасцініцы асобны нумар, жыве з ёй, траціць на яе дзяржаўныя грошы і потым, вярнуўшыся з камандыроўкі, авансуе яе, як камандыровачную.

У сваіх злачынствах Кузняцоў вельмі часта даходзіць да прамой спекуляцыі. Так, аднойчы ў камісійным магазіне Камітэтам быў закуплен за 331 руб. гадзіннік для прэміравання футбольнай каманды. Кузняцову гэты гадзіннік спадабаўся, і ён рашыў на ім падзарабіць. Гадзіннік быў неадкладна прадан Менскаму дому Чырвонай Арміі за 1.000 рублёў. На гэтыя сродкі Кузняцоў заказвае касцюмы сабе і сваім субутыльнікам — Кагану і Шэйнкману.

Касцюмаманія была шырока развіта ў Кузняцова. Да фізкультурнага парада мінулага года ў Кузняцова раптам не «аказалася» касцюма. Тэрмінова пасылаецца спецыяльны чалавек у лабараторыю Белшвейтрэста, дзе за 487 рублёў дзяржаўных грошай Кузняцову неадкладна шыюць касцюм. Сваю жонку ён таксама не пакідае ў крыўдзе. Са сродкаў, асігнаваных на фізкультурны парад, Камітэт прыпадносіць ёй «прэмію» на тры сукенкі каштоўнага высокаякаснага шоўку. Як правіла, кожны год на сродкі Камітэта яго жонка едзе на курорт. Робіцца гэта вельмі проста: у Камітэт выклікаецца адзін з падхалімаў, яму прапануецца распісацца за атрыманую пуцёўку, якая потым перадаецца жонцы Кузняцова. Так, у мінулым годзе за атрыманую пуцёўку для яго жонкі каштоўнасцю ў 650 руб. распісаўся вядомы Шэйнкман.

Культывуючы падхалімства і ўгодніцтва ў сценах Камітэта, Кузняцоў у сваю чаргу тонка падхалімнічае начальству з Усесаюзнага камітэта па справах фізкультуры і спорту пры СНК СССР і асабліва падхалімнічаў свайму настаўніку і лепшаму другу, з якім ён заўсёды быў у самых прыязных адносінах,—Кудзельку. У мінулым годзе, вярочаючыся з фізкультурнага парада з Масквы, Кузняцоў урачыста прыпадносіць Кудзельку куплены за дзяржаўныя сродкі гадзіннік каштоўнасцю ў 960 рублёў. Такім-жа чынам ён прыпадносіць яму і каштоўную паляўнічую стрэльбу.

Падхалімства даходзіла да анекдатычных прыкладаў. У работніка Усесаюзнага камітэта па справах фізкультуры і спорту Колычава нарадзілася дзіцё. Кузняцоў адразу-ж камандыруе ў Маскву свайго работніка—старшыню менскага гарадскога камітэта фізкультуры і спорту Мерковіча, які вязе для новапароджанага прыданае. Другому работніку Усесаюзнага камітэта Рояку, які прыехаў у Менск, па загаду Кузняцова на швейнай фабрыцы імя 8-га сакавіка тэрмінова заказваецца на сродкі Камітэта каверкотавы касцюм каштоўнасцю ў 200 рублёў за метр. Адначасова, каб не быць пакрыўджаным, Кузняцоў заказвае такія-ж касцюмы сабе і Кацу. Уся гэта аперацыя абыходзіцца Камітэту ў 2.400 рублёў. Такім-жа чынам з лёгкай рукі Кузняцова на сродкі Камітэта шыюцца касцюмы ворагам народу Лук'янаву, Файнбергу і інш.

Кузняцоў мае сувязь з выключаным з партыі сваім братам, жанатым на немцы, браты якой працуюць у гестапо. Невыпадкова і тое, што на X з'ездзе ЛКСМБ пры адводзе дэлегатамі з'езда кандыдатуры Кузняцова ў склад ЦК, за яго двойчы гаварыў гарачыя пахвальныя прамовы вядомы Лешчынер.

ЦК ЛКСМБ і яго сакратар Аўгустайціс добра ведалі аб усіх гэтых нецярпімых злачынствах, тварымых ворагамі і прахадзімцамі ў Камітэце, але меры ніякія не прымаліся. Наадварот, Аўгустайціс на працягу ўсёй работы Кузняцова ў фізкультурных арганізацыях БССР заўсёды імкнецца яго выгарадзіць і абараніць. Гэта не выпадкова. ЦК ЛКСМБ незаконна атрымаў ад Камітэта 44000 руб., з якіх запрыходавана толькі 6000 рублёў.

Н. ВІШНЕЎСКІ.
[.] МІНДЗЭЛЬ.

АГРЭСІЎНЫ КУРС ЯПОНСКАЙ ЗНЕШНЯЙ ПАЛІТЫКІ

Падзеі, якія адбываюцца зараз у Паўночным Кітаі, паказваюць з усёй яснасцю, што японскія агрэсіўныя ваенныя элементы цвёрда і ўпарта праводзяць сваю палітыку захопу і закабалення па частках усяго Кітая. Японская ваеншчына рашыла, што сучасны момант спрыяючы для ператварэння Паўночнага Кітая ў другі Манчжоу-Го, і прыступіла да рашэння гэтай задачы жалезам і крывёю. Гэты новы грабеж прыкрываецца той-жа наскрозь хлуслівай і цынічнай балбатнёй аб імкненні Японіі да «стабілізацыі становішча ва Усходняй Азіі», балбатнёй, якую мы чуем з верасня 1931 года, калі японскія войскі адкрылі без аб'яўлення вайны ваенныя дзеянні ў Манчжурыі.

Утаржэнне буйнымі сіламі, пераакінутымі з Японскіх астравоў у сэрца Кітая, бамбардыроўка Бейпіна і іншых кітайскіх гарадоў суправаджаецца абвінавачваннямі па адрасу Кітая ў нежаданні апошняга разумець «мірныя» мэты японскай палітыкі і супрацоўнічаць з Японіяй у справе... «прасячэння комуністычнага ўтаржэння на Усход».

Метады японскіх агрэсараў вядомы ўсяму свету: яны правацыруюць «інцыдэнт», потым пасылаюць свае войскі нібы для навядзення парадку і, нарэшце, знішчаючы мірнае насельніцтва, захапляюць чужую тэрыторыю. Калі японскія дыпламаты абвінавачваюць другіх у «няшчырасці», гэта значыць—японская ваеншчына рыхтуецца да новых захопаў.

Кітайскі народ нагдядна пераканаўся, што азначаюць настойлівыя патрабаванні японскай ваеншчыны, сфармуляваныя ў свой час у «трох прынцыпах Хірота», і, у прыватнасці, што азначае патрабаванне «сумеснай барацьбы з комунізмам». На прыкладзе падзей, якія разгортваюцца ў Паўночным Кітаі, увесь свет яшчэ раз пераконваецца, што так званая барацьба з комунізмам на справе з'яўляецца разбойнічым захопам чужой тэрыторыі.

Хірота аддае сабе дастаткова ясную справаздачу ў тым, што кітайскі народ не схілен дабраахвотна падстаўляць сваю шыю пад ярмо японскага імперыялізма і што запатрабуюцца новыя намаганні і спробы зламіць узброенай сілай растучую і мацнеючую волю і рашучасць кітайскага народу змагацца за сваё нацыянальнае існаванне. Яго гэта, аднак, не бянтэжыць. Ён захоўвае спакой да тых пор, пакуль упэўнен, што зацікаўленыя капіталістычныя дзяржавы, і ў прыватнасці Англія, не ўдараць пальцам аб палец, каб заклікаць да парадку агрэсара. З надзвычайным цынізмам і самазадавольствам ён заяўляе, што дзяржавы добра разумеюць японскую «пазіцыю цярпення і самаабмежавання».

Вядомыя падставы для такога сцвярджэння ў Хірота, як відаць, маюцца, паколькі ён заяўляе аб «паляпшэнні традыцыйнай дружбы з Англіяй» і выражае надзею на хуткі пачатак англа-японскіх перагавораў.

Выступленне Хірота па пытаннях совецка-японскіх адносін лішні раз паказвае, што японская палітыка і ў гэтым пытанні не падверглася ніякім зменам і што яна па-ранейшаму праводзіцца ў адпаведнасці з указаннямі японскіх ваенных колаў і ў прыватнасці квантунскага штаба. Іншага і нельга было чакаць, калі прыняць пад увагу тую актыўную ролю, якую Хірота адыгрываў у заключэнні японa-германскай ваеннай згоды, якая з'яўляецца ў сучасны момант асновай усёй японскай знешняй палітыкі.

Японская ваеншчына не хоча нармалізацыі совецка-японскіх адносін і па-ранейшаму імкнецца шляхам правакацый на совецка-манчжурскай і мангола-манчжурскай граніцы трымаць гэтыя адносіны ў стане напружанасці. У той-жа час ваеншчына прабуе ашукаць японскі народ і стварыць у яго ўражанне, што сутыкненні, якія выклікаюцца ёю на граніцы, нібы з'яўляюцца рэзультатам няяснасці граніцы і нападаў на японa-манчжурскія войскі нашых пагранічнікаў. Лішне даказваць усю хлуслівасць гэтых сцвярджэнняў, якім мала хто можа паверыць нават у Японіі.

Па-першае, усім добра вядома, што ёсць цвёрда ўстаноўленая і добра ахоўваемая нашымі пагранічнікамі на ўсёй яе працягласці граніца, якую японскі ўрад абавязан паважаць, як гэтага патрабуюць нашы дагаворы з Кітаем. Ці, можа быць, японскія ваенныя думаюць, што калі самае іх прабыванне ў Манчжурыі з'яўляецца парушэннем Портсмутскага дагавора, то для іх не абавязкова выкананне і іншых міжнародных дагавораў?

Па-другое, совецкі ўрад неаднаразова ўказваў японскаму ўраду на сваю гатоўнасць прыступіць неадкладна да арганізацыі на ўсёй совецка-манчжурскай граніцы камісій па ўрэгуляванню пагранічных канфліктаў, а таксама камісіі па рэдэмаркацыі граніцы.

Совецкі ўрад, натуральна, патрабуе пры гэтым, каб японскі ўрад, у адпаведнасці з арт. 7 Пекінскай згоды і арт. 3 Мукдэнскай згоды з Кітаем, абавязаўся наперад да ўтварэння рэдэмаркацыі паважаць існуючую граніцу. Японскі ўрад ухіляецца ад узяцця на сябе гэтага бясспрэчнага абавязацельства і тым самым затрымлівае стварэнне пагранічных камісій.

Зусім нядаўна ў сувязі з інцыдэнтам на Амуры, узнікшым у рэзультаце правакацыйнага абстрэлу японскімі войскамі нашых катэраў, совецкі ўрад зноў напомніў японскаму ўраду аб пажаданасці паскарэння стварэння пагранічных камісій. Совецкі ўрад указаў, што інцыдэнт на Амуры сведчыць аб неадкладнай неабходнасці хутчэйшага стварэння гэтых камісій. Таму больш чым дзіўнае ўражанне робяць спробы Хірота паказаць справу такім чынам, быццам-бы японскі ўрад заклапочан хутчэйшым стварэннем пагранічных камісій і выпрацоўкай іншых мер для знішчэння напружанага становішча на граніцы і што гэта нібы затрымліваецца па віне совецкага ўрада. На самой справе, як мы бачылі, становішча зусім іншае. Не да совецкага ўрада, а да сваіх ваенных колаў павінен апеліраваць п. Хірота з заклікам «адкрыта і без усякіх агаворак супрацоўнічаць у выкананні гэтай задачы дзеля міру».

Хірота глуха гаворыць аб якіхсьці небяспеках, нібы пагражаючых законным інтарэсам японскіх рыбапрамыслоўцаў, а таксама нафтавай і вугальнай канцэсіі на Сахаліне, і становіцца ў позу іх абаронцы. І гэта частка яго выступлення пазбаўлена падстаў і скажае сапраўднае становішча рэчаў. Совецкі ўрад, як вядома, ніколі і нідзе не парушаў сваіх дагаворных абавязацельстваў. Ён толькі патрабуе, каб дагаворы выконваліся ў аднолькавай меры яго партнёрамі, бо бясспрэчна, што дагавор дзейнічае да таго часу, пакуль ён звязвае абедзве стораны. Совецкі ўрад не пацерпіць аднабаковага парушэння яго партнёрам ляжачых на ім абавязацельстваў. Совецкі ўрад не намеран таксама дапускаць якога-б там ні было парушэння японскімі падданымі совецкіх законаў і канцэсійных дагавораў.

У канцы сваёй прамовы Хірота спыніўся на японa-германскіх адносінах, падкрэсліўшы «наяўнасць дружаскіх і блізкіх адносін з Германіяй». Па-ранейшаму ўтойваючы ад японскага народу факт падпісання сакрэтнай ваеннай згоды з Германіяй, Хірота заявіў, што японскі ўрад імкнецца да эфектыўнага прымянення заключанай у мінулым годзе з Германіяй згоды супроць Комінтэрна і да «паглыблення дружаскіх і блізкіх адносін паміж Японіяй і Германіяй». Няма, вядома, неабходнасці напамінаць аднаму з аўтараў японa-германскай ваеннай згоды змест гэтага дакумента. Да таго-ж падзеі ў Кітаі, як мы ўжо ўказалі вышэй, лішні раз паказваюць, як Японія і Германія разумеюць барацьбу з комунізмам і якімі метадамі яны імкнуцца паглыбіць дружаскія і блізкія адносіны на аснове звязваючага іх дагавору.

У гэтай сувязі заслугоўвае ўвагі «трохмінутнае» выступленне морскага міністра Японіі, які заявіў аб «знікненні без ведама матроса Міадзакі ў Шанхаі 24 ліпеня» і ўказаў на рост антыяпонскіх настрояў у Цэнтральным і Паўднёвым Кітаі. Актыўна ўдзельнічаючы ў ваенных аперацыях у Паўночным Кітаі, японскі флот не забывае аб сваёй палітыцы прасоўвання на поўдзень і, як відаць, чакае толькі спрыяючага моманту, каб прыступіць да яе ажыццяўлення.

Прамовы японскіх міністраў на надзвычайнай сесіі парламента паказваюць, такім чынам, з дастатковай яснасцю, што японская знешняя палітыка асталася такой самай, якой яна была, пачынаючы з захопу Манчжурыі, і што былі няправы тыя палітыкі на Захадзе, якія ў перыяд кароткачасовага прабывання на пасту міністра замежных спраў Сато ўскладалі надзеі на тое, што японскі ўрад возьме больш умераны курс у сваёй знешняй палітыцы.

„Правда“.

Фашызм рыхтуе вайну. Шпіёны, шкоднікі, дыверсанты—перадавы атрад падрыхтоўкі вайны. Працоўныя БССР! Бязлітасна выкарчоўвайце германа-японскіх і польскіх шпіёнаў!

МАЦНЕЕ АНТЫФАШЫСЦКІ НАРОДНЫ ФРОНТ

У міжнародны антываенны дзень з выключнай пераканаўчасцю гучаць словы таварыша Дзімітрава:

«Асаблівае значэнне іспанскіх падзей заключаецца ў тым, што яны паказалі вялікую сілу адзінства дзеянняў пралетарыята, сілу народнага фронта ў барацьбе супроць фашызма».

Антыфашысцкі народны фронт у Іспаніі, створаны па ініцыятыве і пры актыўным удзеле компартыі, атрымаў бліскучую перамогу на выбарах у картэсы ў лютым 1936 года.

У верасні 1936 г. у Іспаніі быў створан першы ў свеце ўрад народнага фронта, у які компартыя паслала сваіх прадстаўнікоў Хесуса Эрнандэса і Вісентэ Урыбе.

Год гераічнай барацьбы іспанскага народу паказаў, што антыфашысцкі народны фронт, маючы ў вангардзе комуністычную партыю, можа даць рашучы адпор фашысцкім мяцежнікам і інтэрвентам.

Народны фронт расце і мацнее пад грукат гармат, у агні грамадзянскай вайны. Растуць і мацнеюць, усё шчыльней збліжаючыся адна з адной аб'яднаемыя ім арганізацыі. Так, створаны камітэты сувязі паміж «рэспубліканскай левай» і «рэспубліканскім саюзам», паміж Усеагульным рабочым саюзам і Нацыянальнай канфедэрацыяй працы. Па ініцыятыве Федэрацыі Аб'яднанай соцыялістычнай моладзі створан саюз усёй антыфашысцкай моладзі Іспаніі. Ідзе падрыхтоўка да стварэння адзінай партыі іспанскага пралетарыята, да зліцця комуністычнай і соцыялістычнай партый па прыкладу каталонскай Аб'яднанай соцыялістычнай партыі.

У агні барацьбы іспанская компартыя выкавалася, як сапраўды масавая партыя: лік яе членаў узрос з 32.000 у момант выбараў у лютым (у 1936 г.) да 301.500 у чэрвені 1937 г. Найшырэйшыя масы працоўных Іспаніі ўсё больш пранікаюцца ўсведамленнем таго, што компартыя вядзе іх па правільнаму шляху, што толькі народны фронт можа забяспечыць перамогу.

Разумеючы, што народны фронт на чале з комуністычнай партыяй — рашаючая ўмова перамогі рэволюцыйнай Іспаніі, — кучка трацкісцкіх агентаў гестапо шпіёнаў і дыверсантаў усякім спосабам прабуе разваліць народны фронт і ператварыць Іспанію ў калонію Гітлера і Мусаліні. Яна вядзе яўна правакацыйную работу, яна прапаведуе прымусовую калектывізацыю сельскай гаспадаркі, роспуск парламента. Яна — гэта група агідных здраднікаў — вядзе контррэволюцыйную агітацыю супроць усеагульнай мабілізацыі і стварэння магутнай народнай арміі, супроць дысцыпліны на прадпрыемствах, маючых абароннае значэнне. Раскрытая ў сакавіку 1937 г. у Валенсіі трацкісцка-фашысцкая змова і, нарэшце, трацкісцка-фашысцкі путч у Каталоніі — гэта яўная спроба адкрыць вароты генералу Франко і яго гаспадарам — яшчэ раз перад усім светам выкрылі трацкістаў як агентаў фашызма, як злейшых ворагаў народу.

***

Францыя — другая краіна, дзе народны фронт перагарадзіў і перагароджвае шлях фашызму, дзе, як і ў Іспаніі, народны фронт (комуністы, соцыялісты і радыкалы) быў створан па ініцыятыве компартыі і разграміў рэакцыю на парламенцкіх выбарах 3 мая 1936 г. Як і ў Іспаніі, компартыі належыць заслуга аб'яднання унітарных і рэфармісцкіх профсаюзаў. Стварэнне народнага фронта ў Францыі таксама суправаджалася бурным ростам рабочага руху. Усеагульная канфедэрацыя працы за адзін год (са снежня 1935 па снежань 1936 г.) павялічыла лік сваіх членаў з 900 тыс. да 5 млн. чалавек. На аўтамабільных заводах Рэна, дзе да чэрвеня 1936 г. з 38 тыс. рабочых у профсаюзах знаходзілася толькі некалькі сотняў чалавек, зараз 33 тыс. членаў профсаюзаў. За компартыю галасавала на выбарах паўтара мільёна выбаршчыкаў у палату дэпутатаў, прайшлі 72 комуністычныя дэпутаты, замест 10 на ранейшых выбарах. У лютым 1934 г. компартыя налічвала 40 тыс. членаў, а ў красавіку 1937 г.—304.916.

***

Як вядома, вопыт народнага фронта ў Францыі быў улічан цэлым радам іншых краін. Пад лозунгамі адзінства разгортваецца ў Злучаных Штатах Амерыкі рух «Камітэта вытворчых профсаюзаў». У часе апошняй выбарчай кампаніі заклік компартыі да адзінства дзеянняў усіх дэмакратычных сіл сустрэў гарачы водгук і расстроіў планы рэакцыянераў.

Выбары ў Японіі таксама паказалі рост антыфашысцкіх настрояў у краіне, паколькі за кандыдатаў, якія варожа адносяцца да фашызма, падана было 1.200 тыс. галасоў, супроць 650 тыс. на ранейшых выбарах. Не гледзячы на забарону ўсякай агітацыі за народны фронт, цяга да яго ўзмацняецца як у рабочых, так і ў сялянскіх арганізацыях.

За адзіны нацыянальны антыяпонскі фронт змагаецца з поспехам гераічная кітайская компартыя.

На Філіпінскіх астравах у шырокі народны фронт уваходзяць усе антыімперыялістычныя, антыфашысцкія і дэмакратычныя арганізацыі.

Нават у фашысцкай Германіі ўсё мацней расце імкненне да аб'яднання антыфашысцкіх сіл. Адбыўшаяся 10 — 11 красавіка 1937 г. у Парыжы пад старшынствам Генрыха Мана канферэнцыя камітэта па падрыхтоўцы германскага народнага фронта — буйны крок наперад на шляху да згуртавання ўсіх загнаных у падполле антыфашысцкіх сіл.

Ініцыятыва і вядучая роля ў барацьбе за адзінства рабочага класа і за адзінства ўсіх антыфашысцкіх арганізацый належыць нязменна компартыям—секцыям Комуністычнага Інтэрнацыянала.

У гэтым — зарука поспеху, зарука перамогі, бо, па глыбока вернай заўвазе тав. Дзімітрава,

«верныя сыны свайго класа, абаронцы інтарэсаў свайго народу, свабодныя ад усякіх сувязей і залежнасці ад буржуазіі, паслядоўныя да канца інтэрнацыяналісты, комуністы лепш за ўсіх змогуць адыграць ролю яднаючага звяна ў радах самога пралетарыята, а таксама паміж усімі антыфашысцкімі партыямі, арганізацыямі і групамі працоўных, дэмакратычнай дробнай буржуазіяй, сялянствам і інтэлігенцыяй у барацьбе супроць фашызма і вайны».

ЗЛАВЕСНЫ ФРОНТ*)

Аднойчы, ранняй вясной 1913 года, у Вене чатыры штабныя афіцэры стаялі ля дзвярэй пярэдняга пакоя, з трагічнай напружанасцю прыслухоўваючыся і чакаючы. Яны чакалі рэвальвернага стрэлу, і, калі ён пачуўся, старшы з іх, палкоўнік, адчыніў дзверы, і ўсе, адзін за другім, увайшлі ў пакой. У крэсле ля акна ляжаў той, хто страляў. Гэта быў, мяркуючы па мундзіру, афіцэр галоўнага штаба. Ля яго ног ляжаў рэвальвер казённага ўзору. Афіцэр быў мёртвы. Самагубствам ён адцягнуў на год абвяшчэнне вайны Расіі, што было надзвычай важна для аўстра-венгерскага камандавання.

Факт самагубства ў афіцыйных колах Цэнтральнай Еўропы сакрэтна абгаварваўся на працягу цэлага сезона. Афіцэр, які скончыў жыццё самагубствам, быў палкоўнік Рэдль, прыкамандыраваны да сакрэтнай службы Аўстра-Венгерскай імперыі. Ён стаяў на чале контрразведкі і прадаў сваю радзіму. Рускі ваенны аташэ, палкоўнік Зубаў, на працягу шасці гадзін павінен быў пакінуць Аўстра-Венгрыю. Штабныя афіцэры зрабілі ўсё, што маглі, каб Рэдль зразумеў, у якое становішча ён паставіў радзіму сваёй здрадай. Адзін з іх, вядомы стралок з пісталетаў, быў вызначаны для таго, каб прыбраць з дарогі палкоўніка, калі яму здрадзіць мужнасць.

На працягу не менш чатырох год Рэдль сістэматычна разгалашаў Расіі рад ваенных тайн. Ён прадаў нозы план мабілізацыі і чарцяжы абарапяльных збудаванняў такіх крэпасцей, як Перамышль і Кракаў. Ён старанна выдаваў царскай тайнай паліцыі нават тых аўстра-венгерскіх агентаў, якіх ён асабіста пасылаў у Расію. Але з прычыны таго, што Рэдль сам прывёў у выкананне свой смяротны прыгавор, яму неўзабаве знайшлі мноства апраўданняў. Урад ужыў увесь свой уплыў, каб замяць гэты эпізод.

Поўасвядомленыя асобы лічылі, што Рэдль загінуў, каб выратаваць сваю радзіму ад паражэння, і гэта, незалежна ад яго здрады, — чыстая праўда, паколькі Аўстра-Венгрыя была зусім не падрыхтавана: ёй неабходна было выдаткаваць мільёны на змяненне планаў, вядомых Расіі. Прыхільнікі Рэдля сцвярджалі, што вайны ніхто не чакаў і што ён прадаваў Расіі толькі тое, што к моманту пачатку вайны страціла-б усякае значэнне. К жніўню 1914 г. прыяцелям Рэдля амаль удалося стварыць яму памяць непадкупнага чалавека.

Руская армія акружыла Перамышль, але ўзяла гэтую крэпасць толькі пасля працяглай асады. Як мы бачым, аўстрыйскі галоўны штаб зрабіў за год усё, што ён мог, каб абезапасіць імперыю ад здрады Рэдля.

Калі-б рускаму ваеннаму аташэ не ўдалося падкупіць аўстрыйскага афіцэра, то атрыманне патрэбных звестак было-б даручана разведчыкам. Ім спатрэбілася-б вялікая спрытнасць і настойлівасць для таго, каб даведацца пра ўсё, што Рэдль мог прадаць.

У мірны час шпіянаж замяняе ваенныя дзеянні, але ён больш эканомны. На вайне разведчык з'яўляецца самай смяртэльнай зброяй, адзінай старадаўняй зброяй, якая не страціла свайго значэння.

Мы прывыклі да такога тэмпа ўдасканаленняў у сучасных сродках вайны, што новаўвядзенні, забяспечыўшыя перамогу ў адным баі, разглядаюцца як недастатковыя і ўстарэлыя ў наступным баі. Аднак пры ўсіх зменах у ваенным майстэрстве разведчык заставаўся неўдасканаленым. Хаця ўстанова, якая ў сучасны момант называецца разведвальным аддзелам арміі, збірае ваенную інфармацыю з раду крыніц, але ў асноўным яна будуе сваю работу на адвазе і знаходлівасці разведчыкаў і сакрэтных агентаў. Як ні важна добрая арганізацыя ў тылу праціўніка, галоўная роля выпадае на долю самога разведчыка. Весткі, здабытыя спрытным сакрэтным агентам, могуць расцэньвацца ўрадам яго радзімы ў дзесяць тысяч разоў даражэй, чым яго вага ў золаце.

Паводле французскіх даных адна спрытная жанчына-разведчык у перыяд сусветнай вайны знішчыла шаснаццаць транспартаў і гандлёвых караблёў. Такі вынік, будучы значна больш згубным, чым дзеянні любога лінейнага карабля, наводзіць на думку, што разведчыкі з'яўляюцца не толькі магутнай зброяй, нязменнай на ўсім працягу гісторыі, але і адносна недарагой зброяй. Пабудаваць і снарадзіць лінейны карабль і ўтрымліваць яго на працягу некалькіх год, пакуль ён не ўстарэе, каштуе не менш ста мільёнаў долараў, у той час, як самыя лепшыя сакрэтныя агенты-патрыёты каштуюць непараўнальна танней. Большая частка разведчыкаў, незалежна ад небяспечнасці сваёй работы, атрымлівае параўнальна невялікую ўзнагароду. Кожны ўрад мае ў сваім распараджэнні шматлікіх агентаў.

У мірны час разведчыкі і сакрэтныя агенты трымаюцца зусім так, як і ў ваенны час, але з большай упэўненасцю і не саромячыся пераездаў з месца на месца.

У гэты час разведчык не ставіць на карту сваё жыццё, таму што праціўнікі робяцца суседзямі і падазронасць насельніцтва значна аслабявае. Маскіроўку разведчыка і яго ўлоўкі значна цяжэй выкрыць. Магчыма, разведчык, адначасова з выкананнем гэтых заданняў, атрымлівае некалькі зусім легальных, дзелавых даручэнняў. У параўнанні з напружанасцю і небяспекай, немінучымі ў ваенны час, такая работа з'яўляецца сапраўдным святам для кожнага прафесіянальнага сакрэтнага агента.

У перыяды вайны свет падзелен немінучымі бар'ерамі. Пераезды кантралююцца, пошта праходзіць ваенную цэнзуру, і рабоце разведчыка супроцьстаўляецца работа контрразведкі: арганізаванае назіранне за разведчыкамі, пільнасць грамадзянскага насельніцтва, што ўвогуле можа паслужыць перашкодай у рабоце самага вопытнага разведчыка.

Цікава адзначыць, што са спыненнем ваенных дзеянняў работа разведкі не спыняецца. Дзяржавы назіраюць адна за другой з усім палам закаранелых ворагаў. Палкі сакрэтнай службы іншы раз скарачаюцца, але ніколі не дэмабілізуюцца. Ні пры якой мірнай умове яны не распускаюцца па дамах. Версальскі дагавор яшчэ толькі складаўся, вузы, звязаўшыя потым Германію, толькі яшчэ абмяркоўваліся, а ўжо таржаствуючыя саюзнікі пачалі ўважліва назіраць адзін за другім, нібы гэта быў адзіны спосаб замацавання за сабой ролі пераможцы.

Шпіянаж па сваёй сутнасці з'яўляецца незаконным актам утаргнення ў чужую краіну. Аднак дзяржавы, прысвяціўшы сябе падтрыманню міру і парадку, няспынна патураюць шпіянажу. На злавесным фронце няма перамір'я. Гэта азначае, што хоць большая частка з нас жыве і працуе, імкнучыся да свайго шчасця, захоўваючы пэўныя правілы індывідуальнай сумленнасці, у падполлі вядзецца няспынная барацьба, інтрыгі, якія ўсе прызнаюць натуральнымі і ў той-жа час незаконнымі.

За чатыры месяцы да 1 сакавіка 1928 года ў Вялікабрытаніі, Францыі, Польшчы і Чэхаславакіі было прысуджана па абвінавачанню ў шпіянажы семнаццаць чалавек. Тым не менш і цяпер, у выпадку, калі былы афіцэр-разведчык ці які-небудзь афіцэр запаса, які карыстаецца давер'ем разведвальнага аддзела той службы, да якой ён належаў у свой час, ад'язджае за граніцу, яму зараз-жа даюць рад інструкцый. Ён атрымлівае пры ад'ездзе спіс пытанняў па арміі або флоту (у залежнасці ад яго спецыяльнасці) наведваемых ім замежных дзяржаў; адказы на гэтыя пытанні павінны даць разведвальнаму аддзелу патрэбныя яму дадатковыя весткі. Разведвальны аддзел можа потым запэўніць, што ніколі нічога падобнага не чуў, што інструкцыі былі ўручаны неафіцыйным парадкам, усё-ж ва ўсіх першакласных і другакласных дзяржавах гэта ўвайшло ў штодзённую практыку. Афіцэр запаса, які адпраўляецца ў падарожжа, не заўсёды абавязан дзейнічаць тайна. Тое, што ён робіць, не заўсёды можа быць ахарактарызавана, як адмоўныя дзеянні, яго работа можа ў асноўным разглядацца як дадатак да назіранняў ваеннага і марскога аташэ, якія называюцца «акрэдытаванымі шпіёнамі».

Не так даўно адной еўрапейскай дзяржаве было прапанавана надзвычай важнае марское вынаходства. За права выключнага карыстання вынаходца патрабаваў вялікую суму ў мільён фунтаў стэрлінгаў. Дзяржаўны дзеяч, якому трэба было дадаць гэты мільён да бюджэта, а затым знайсці гэтыя грошы, выказаўся супроць якой-бы там ні было аплаты вынаходства. Ён цынічна заявіў: «Няхай купляе якая-небудзь іншая дзяржава. Мы можам крыху пачакаць. Нашы агенты хутка выкрадуць яго, і тады мы зможам скарыстаць яго амаль дарма». Гэты цвярозы рэаліст стаіць у сучасны момант на чале аднаго з самых вялікіх банкаў у свеце. Яго адносіны да перспектыў дзяржаўнай разведкі ў мірны час (справа была да 1914 г.) дастойны быць адзначанымі.

Сучасная вайна патрабуе арганізаванай разведвальнай службы і ў выніку гэтага другой службы — контрразведкі. Кожная дзяржава, якая можа весці вайну, павінна мець разведчыкаў: каб праціздзейнічаць тайным пачынанням сваіх суседзяў, яна таксама павінна мець добра падрыхтаваных і вопытных агентаў, здольных нейтралізаваць разведку іншых дзяржаў. Разведчык, парушаючы правы іншых дзяржаў, рызыкуе ў час вайны сваім жыццём, а ў мірны час — высяленнем, турэмным зняволеннем і адвяржэннем, таму што ў яго няма ніякай аховы. Урады не могуць удзельнічаць у незаконных справах. Яны строга праследуюць замежных шпіёнаў. Таму яны кідаюць сваіх агентаў, адмаўляючыся ад іх, калі тыя трапляюць у цяжкае становішча.

З другога боку, ясна, што армейскі ці марскі штаб як у мірны, так і ў ваенны час павінен ведаць усё, аб чым можа даведацца пра ўсіх магчымых праціўнікаў. Эксперты сцвярджаюць, што дрэнная разведка выклікае вайну; ва ўсякім выпадку яна садзейнічала ўзнікненню апошняй вайны. Вядома, што ваяўнічы настрой у генштабах Аўстра-Венгрыі і Германіі выклікаўся інфармацыямі, атрыманымі зімой і ранняй вясной 1914 г. ад здраднікаў і шпіёнаў з рускага ваеннага міністэрства. Па данясеннях, царская армія была зусім дэзарганізавана. Чаму-ж было не паспяшацца з ультыматумам Сербіі без літасці і міласэрдзя?

Усё гэта было трагічнай памылкай. Расія здолела мабілізаваць арміі Рэненкампфа і Самсонава з такой хуткасцю, што здзівіла сваіх саюзнікаў. І нямецкае камандаванне з таго часу пачало лічыць, што яго разведвальная служба жорстка памылялася ў ацэнцы патэнцыяльных сіл рускіх.

Паводле паведамленняў разведчыкаў, Вялікабрытанія безнадзейна загразла ў вырашэнні цяжкіх праблем, пастаўленых перад ёю рабочым рухам і паўстаннем у Ірландыі. Але і на гэты раз не апраўдаліся даныя, здабытыя найбольш падрыхтаванай і найбольш шырокай разведвальнай службай у свеце.

*) Урывак з кнігі Рь. Роуана «Разведка і контрразведка».

ФАШЫЗМ—ГЭТА ВАЙНА

Падпальшчыкі вайны ўжо даўно агаласілі свае «правы» на захоп чужых тэрыторый. Германскі фашызм разам з італьянскім фашызмам арганізаваў фашысцкі мяцеж у Іспаніі, снабжае і ўзбройвае фашысцкіх мяцежнікаў, якія змагаюцца супроць іспанскага народу, пасылае рэгулярную армію і атрады фашысцкіх галаварэзаў у Іспанію. Германскія і італьянскія бамбардыроўшчыкі знішчаюць мірнае насельніцтва Іспаніі, разбураюць іспанскія гарады і сёлы. Германскі і італьянскі флот аруд уе ў іспанскіх водах. Германскія войскі замацоўваюцца ў Іспанскім Марока і ў іншых афрыканскіх уладаннях Іспаніі, каб тут стварыць для сябе апорныя базы будучай вайны, каб распаліць новы ачаг сусветнай вайны.

Японскі імперыялізм захапляе ўсё новыя і новыя тэрыторыі Кітая, насаджае там марыянетачныя ўрады. Ён угрунтаваўся ў Манчжурыі, захапіў частку Унутранай Манголіі, вядзе зараз наступленне ў Паўночным Кітаі і падрыхтоўвае далейшую агрэсію ўглыб Кітая. Заключанае паміж Германіяй і Японіяй ваеннае пагадненне якраз і азначае, што фашысты абодвух краін паставілі ў парадак дня буйныя імперыялістычныя авантуры, хутчэйшае развязванне новай сусветнай вайны.

Германскі фашызм агаласіў праграму захопу савецкіх тэрыторый, адрывання Украіны. Ён адкрыта прапаведуе праграму германскай гегемоніі ў Еўропе, згодна якой Германія павінна ўстанавіць сваё панаванне ў прыбалтыйскіх краінах, пазбавіць незалежнасці Чэхаславакію, далучыць да сябе Аўстрыю, устанавіць сваё манапольнае панаванне на Балканах, стварыць праслаўтую «сярэдзінную Еўропу». Францыя па гэтай праграме павінна быць пастаўлена на калені, як «адвечны спадчынны вораг», ад яе павінен быць адарван рад тэрыторый.

Патрабаванне перадзелу калоній у першую чаргу накіравана супроць Англіі. Германскі фашызм шукае саюзнікаў сярод агрэсіўных краін. Ён пайшоў на згоду з Італіяй (праўда, не знімаючую вострых італа-германскіх супярэчнасцяў), ён сумесна з японскай ваеншчынай арганізуе новую вайну за перадзел свету. Астрыё германа-японскай згоды накіравана супроць Савецкага Саюза.

Планы германскіх фашыстаў і японскіх імперыялістаў поўнасцю раскрыты на працэсе антысавецкага трацкісцкага цэнтра. Працэс, як адзначыў сусветны друк, з'явіўся ўдарам па блоку агрэсараў.

Германскія фашысты і іх японскія саюзнікі вядуць падрыўную шпіёнскую і дыверсійную работу ўнутры тых краін, супроць якіх яны рыхтуюць напад. У Савецкім Саюзе яны знайшлі апору для гэтай правакацыйнай работы ў агіднай кучцы трацкісцка-бухарынскіх і іншых фашысцкіх вырадкаў. Фашысцка-трацкісцкая банда шпіёнаў, здраднікаў, тэрарыстаў і дыверсантаў паступіла на службу да японскай і германскай разведак, на службу да імперыялістычнага блоку падпальшчыкаў вайны. Гэтыя фашысцкія нягоднікі згаварыліся са сваімі германскімі і японскімі гаспадарамі аб паскарэнні вайны супроць краіны перамогшага соцыялізма — СССР і аб арганізацыі сусветнай вайны.

Але гора таму, хто папрабуе ажыццявіць свае шалёныя планы нападу на Савецкі Саюз. Чырвоная Армія, якая ўзброена навейшай тэхнікай і ўладае выдатнымі кадрамі адданых сыноў соцыялістычнай радзімы, здолее не толькі адказаць хуткім, сакрушаючым пераможным ударам, але, як заявіў народны камісар абароны першы маршал Савецкага Саюза тав. Варашылаў,—будзе біць ворага на той тэрыторыі, адкуль ён прыйшоў.

ХРОНІКА АНТЫВАЕННАГА ДНЯ

⊙ У сувязі з Міжнародным антываенным днём Жыткавіцкі райком партыі выпучыў 25 таварышоў з партыйнага актыва для вывучэння ў калгасах артыкулаў Уранава і Закоўскага аб каварных метадах работы замежных разведак. («Б. П.»).

⊙ Рабочыя майстэрні НКА ў Гомелі ў гонар Міжнароднага антываеннага дня праводзяць арганізаваны паход ў Чонкі на шлюпках у працівагазах. Мэта паходу—праверка ведаў па авалоданню працівагазам.

Л. ВАЛЫНСКІ

1-е ЖНІЎНЯ

(1914—1937)

Дваццаць тры гады прайшло з таго дня, калі пачалася сусветная імперыялістычная вайна, якая цягнулася з 1914 па 1918 год.

Чалавецтва было засцігнута нечакана гэтай жудаснай бядой. Урыванне германскіх войск у Бельгію, пераход імі былой рускай граніцы ля Каліша, адначасовае ўзнікненне франтоў на захадзе і ўсходзе Еўропы не аказаліся для народных мас такой-жа нечаканасцю, як два гады назад для жыхароў Абісініі ўрыванне італьянскіх фашыстаў у іх краіну, а для іспанскага народу год назад — фашысцкі мяцеж і германа-італьянская інтэрвенцыя.

Тайна, якой была ахутана падрыхтоўка імперыялістаў да сусветнай вайны, была поўнасцю ўскрыта толькі пасля перамогі Вялікай Кастрычніцкай Соцыялістычнай Рэволюцыі, калі на святло былі выцягнуты і апублікаваны для ўсеагульнага ведання ўсе сакрэтныя дыпламатычныя дакументы. Ускрылася мярзотная закулісная механіка, пушчаная ў ход жрацамі імперыялістычнай знешняй палітыкі. Бліскуча пацвердзілася ацэнка разбойніцкага характару сусветнай бойні, дадзеная Леніным, які з першых-жа дзён заклікаў ператварыць яе ў вайну грамадзянскую, заклікаў павярнуць штыхі супроць буржуазіі.

Дзевятнаццаць год прайшло з дня сканчэння першай сусветнай імперыялістычнай вайны, якую «агітпропы» буржуазіі, іх прадажны друк называлі «апошняй». Гэтыя годы былі запоўнены серыяй новых войн і інтэрвенцый, каланіяльных паходаў, карных экспедыцый, бязлітасным белым тэрорам. З кожным годам усё выразней выяўляецца пагроза паўтарэння новай сусветнай вайны, яшчэ больш страшнай, нясучай чалавецтву жудасныя пакуты і беды.

Два галоўныя ачагі ваеннага ўзрыву выразна абазначыліся на карце земнага шара: першы ачаг — на Далёкім Усходзе, у зоне Японіі; другі ачаг — у зоне фашысцкай Германіі.

Свет ужо палае, падпалены з розных канцоў. Цэлы год абліваюцца крывёю палі і горы Іспаніі, дзе разам з бандай мяцежных генералаў арудуюць германскія і італьянскія фашысты. Германа-італьянскія інтэрвенты зацікаўлены не толькі ў тым, каб прыбраць да рук прыродныя багацці Іспаніі і яе калоній, жалезную, медную руду і т. д.: сама гэта сыравіна патрэбна фашысцкім агрэсарам для далейшых узбраенняў, для «вялікай вайны», якую яны намерваюцца развязаць тады, калі палічаць гэта для сябе зручным. Для гэтай-жа мэты яны замацоўваюцца на Балеарскіх і Канарскіх астравах, у портах Іспаніі і Іспанскага Марока, імкнучыся ўзяць пад свой кантроль шляхі зносін на Міжземным моры і Атлантычным акіяне. Для гэтай-жа мэты яны замацоўваюцца ля Пірэнейскіх гор, рыхтуючы ўдар па Францыі, па яе паўднёва-заходняму тылу.

Іспанскі плацдарм — не адзін у ваенна-стратэгічных планах фашысцкіх агрэсараў: пад ударам знаходзіцца незалежнасць і цэласнасць Чэхаславакіі, Аўстрыі, раду іншых еўрапейскіх краін. Італьянскі фашызм, яшчэ не асвоіўшы захопленай ім Абісініі, дзе прадаўжаюць барацьбу супроць прыгнятальнікаў партызанскія часці, увайшоў у згавор з гітлераўцамі. Створана праслаўтая «вось Берлін—Рым». У гэтым супрацоўніцтве агрэсараў далёка не ўсё абстаіць добра. У «асі Берлін—Рым» ёсць нямала трэшчын. Паміж германскім і італьянскім фашызмам прадаўжаецца старая барацьба за ўплыў у дунайскіх краінах, у краінах Балканскага паўвострава.

Але адной з улюбёных зброй фашысцкай палітыкі з'яўляецца **шантаж**, майстрамі якога ў аднолькавай меры паказалі сябе кіраўнікі фашысцкай Германіі і фашысцкай Італіі. Прадаўжаючы глухую, скрытую барацьбу адна супроць адной, абедзве фашысцкія дзяржавы ў поўным кантакце выступаюць перад тварам Англіі, Францыі і іншых краін, прычым першую скрыпку ў гэтым канцэрце грае Германія.

Абедзве фашысцкія дзяржавы зацікаўлены ў падрыве, у ліквідацыі той сістэмы безапаснасці, што існуе ў паўднёва-ўсходняй Еўропе і на Балканах. Іх бліжэйшая мэта — дабіцца расколу Малой і Балканскай Антант. У гэтым германскаму і італьянскаму фашызму з вялікай стараннасцю дапамагае фашысцкая Польшча, якая таксама ўпрэглася ў каляснiцу гітлераўцаў у якасці іх саюзніка другога рангу.

Падпальшчыкі вайны стварылі і другую **«вось»: Берлін—Токіо.** Паміж германскімі фашыстамі і японскай ваеншчынай заключан тайны ваенны дагавор. Ён накіраван супроць Кітая, Англіі, Злучаных Штатаў, Францыі, Савецкага Саюза. Японская ваеншчына не задавальваецца захопамі, зробленымі ёю ў Кітаі за шэсць год, на працягу якіх яна вядзе рабаўнічую вайну супроць кітайскага народу: яна падрыхтоўвае «вялікую вайну», якая, паводле заветаў апостала японскага імперыялізма Танака, павінна прынесці Японіі спачатку панаванне над усёй Азіяй, а потым — над усім светам.

Побач з нястрымным ростам узбраенняў, з ліхарадачнай работай дыпламатаў, якія нястомна раз'язджаюць па сталіцах фашысцкіх дзяржаў, узрастае актыўнасць генеральных штабаў і дасягае небывалага «росквіту» работа ваенных разведак, якія па ўсіх краінах раскінулі свае сеці шпіянажа, арганізуюць тэрарыстычныя акты і дыверсіі. У нашай краіне замежныя разведкі прабуюць весці сваю шпіёнскую, падрыўную работу ў першую чаргу пры дапамозе атрэб'я роду чалавецкага, трацкісцка-правых мярзаўцаў і падляцоў, здраднікаў і прадажнікаў радзімы. Працэсы трацкісцкіх і зіноўеўскіх бандытаў, выкрыццё бухарынска-рыкаўскіх і іншых здраднікаў, суд над ваенна-фашысцкай, шпіёнскай групай тухачэўскіх, убарэвічаў і інш. паказалі, як настойліва і ўпарта стараюцца фашысцкія разведкі стварыць у нашай краіне свае гнёзды. Праўда, доблеснымі органамі НКВД выкарчавана асноўнае ваенна-шпіёнскае ядро фашысцкай разведкі. Фашысцкая разведка аказалася бітай. Але капіталістычнае акружэнне асталося, фашысцкія разведкі не склалі зброі, яны і надалей будуць засылаць да нас сваіх агентаў.

Іх падрыўная дзейнасць дае сябе адчуваць у кожнай краіне. Не праходзіць дня, каб друк не паведамляў аб раскрыцці фашысцкай разведчай агентуры то ў Францыі, то ў Чэхаславакіі, Бельгіі, Швейцарыі і інш. Адначасова з прыбываючымі звонку шпіёнамі дзейнічае мясцовая агентура, ускормленая і субсідуемая за рахунак сваіх замежных гаспадароў — фашысцкіх агрэсараў.

У Іспаніі трацкісцкая шайка прабавала разам з крымінальнымі элементамі з анархістаў ударыць у спіну змагаючамуся іспанскаму народу, зрабіўшы ўзброены путч у Барселоне. У Мадрыдзе, Валенсіі і ў іншых гарадах раскрыты змовы трацкісцкіх элементаў з «пятай калоны» Франко.

Ва Францыі ў выкананне заданняў Гестапо развіваюць падрыўную работу мясцовыя трацкісцкія групкі і мацёры рэнегат, фашыст Дорыё; у Чэхаславакіі ачагом шпіянажа і гітлераўскай прапаганды з'яўляецца «судзецка-нямецкая партыя» Генлейна; у Бельгіі гэту функцыю выконвае партыя рэксістаў, узначальваемая Леонам Дэгрэлем; у Галандыі — фашысцкая нацыянал-соцыялісцкая партыя інжынера Мусерта; у Аўстрыі — філіял германскай фашысцкай партыі. Такая-ж агентура створана ў краінах Прыбалтыкі, аб чым паведамляе замежны друк, прыводзячы весткі аб працэсах гітлераўскіх агентаў, аб раскрыцці падрыхтоўкі путчаў і т. д.

Рыхтуючыся да ўзрыву ўсеагульнага міру, падпальшчыкі вайны чэрпаюць сваю «храбрасць» у той палітыцы непраціўлення злу і прамога папушчэння, якую праводзяць у іх адносінах буржуазна-дэмакратычныя дзяржавы і ў першую чаргу Англія. Хутка споўніцца год з дня існавання Лонданскага камітэта па неўмяшанню. Нікчэмны юбілей убогага існавання! У той час як народныя масы ўсяго свету ўсім сэрцам на старане гераічнага іспанскага народу, у Лондане дзень за днём, тыдзень за тыднем, месяц за месяцам разыгрываецца ганебны фарс неўмяшання.

Сілам вайны процістаіць магутны, найшырэйшы фронт міру. Народныя масы лепш сталі разбірацца ў тайне зараджэння імперыялістычнай вайны, у тым, для каго гэта вайна выгадна. Палітычнае ўсведамленне народных мас зрабіла гіганцкі крок наперад.

Побач з капіталістычным светам вось ужо без малага 20 год на адной шостай частцы земнага шара існуе свет соцыялізма. На варце ўсеагульнага міру і безапаснасці стаіць вялікі Савецкі Саюз, народы якога пад кіраўніцтвам партыі Леніна—Сталіна ўжо ажыццявілі ў асноўным соцыялізм. Увесь міжнародны пралетарыят бачыць у СССР аплот міру і галоўную сваю апору ў барацьбе супроць вайны.

Іменна Савецкаму Саюзу чалавецтва абавязана тым, што пакуль яшчэ свет не кінут у новую сусветную вайну.

Аднак, **фашысцкія агрэсары не могуць жыць без вайны.** Яны шалёнымі тэмпамі рыхтуюць «вялікую вайну» і пакуль развязваюць войны ў розных краінах без усякага іх абвяшчэння, ставячы народы перад адбыўшымся фактам. Так было ў Абісініі. Так робяць германскія і італьянскія інтэрвенты, заліваючыя патокамі крыві зямлю іспанскага народу. Так робіць і японская ваеншчына, грабячая Кітай.

Выступленні працоўных абодвух паўшар'яў у абарону іспанскага народу, пратэсты супроць камедыі неўмяшання сведчаць аб тым, што масы ўсё больш і больш гатовы да адпору падпальшчыкам вайны, і што нястрымна расце ў гэтых масах імкненне **да адзінства** — вернай зарукі паспяховасці барацьбы супроць фашызма і ваеннай небяспекі. Прыклад Францыі, дзе перамога народнага фронта значна ўзмацніла пазіцыі прыхільнікаў міру і калектыўнай безапаснасці, з'явіўся велізарным стымулам для стварэння адзінага пралетарскага фронта і народнага антыфашысцкага фронта ў іншых краінах.

У рэзультаце настойлівай барацьбы Комуністычнага Інтэрнацыянала за адзінства дзеянняў міжнароднага пралетарыята зараз, наперакор супраціўленню рэакцыйных лідэраў соцыял-дэмакратыі, прадстаўнікі II і Амстэрдамскага інтэрнацыяналаў вымушаны былі заявіць прадстаўнікам Комінтэрна аб сваёй згодзе на сумесныя дзеянні ўсіх міжнародных рабочых арганізацый у абарону рэспубліканскай Іспаніі, супроць фашысцкіх агрэсараў. Як гэта будзе рэалізавана, пакуль судзіць цяжка, але факт такой згоды з'яўляецца паказальным.

Усё гэта затрудняе развязванне новай сусветнай вайны, але не адхіляе яе. Інтэрвенцыя ў Іспаніі ідзе поўным ходам. Германскія і італьянскія фашысты нагла прадаўжаюць падвозіць на іспанскія франты салдат і зброю. Краіну баскаў яны ўсеялі трупамі і ператвараюць яе гарады ў руіны. Германія, Італія, Японія і іх саюзнікі не спыняюць сваіх узбраенняў. На германскіх і італьянскіх ваенных заводах улічваецца вопыт вайны ў Іспаніі і спешна выпраўляюцца выяўленыя ў час ваенных дзеянняў дэфекты ў канструкцыі самалётаў, танкаў, гармат.

Палітыка германскага фашызма, выходзячая з лозунга «Гарматы замест масла», прывяла да поўнага разарэння народнай гаспадаркі, да збяднення народных мас, да іх закабалення. Сярод незадаволенне ў народных масах, і фашысцкія дыктатары, гэтыя зарваўшыяся ігракі, бачаць для сябе толькі адзін выхад і ратунак — **у вайне.**

Аб усім гэтым, аб смяротнай небяспецы, што навісла над чалавецтвам, ні на хвіліну не павінны забываць рабочыя і працоўныя ва ўсіх краінах. Барацьба супроць фашызма і супроць навісшай над светам пагрозы жудаснай вайны павінна весціся **штодзённа і штогадзінна.** Адхіліць ваенную катастрофу можна толькі згуртаваннем найшырэйшых народных мас пад сцягам антыфашысцкага адзінства.

Успамінанне пра дзень 1 жніўня 1914 года, калі ўпершыню на франтах сусветнай вайны прагрымелі першыя стрэлы гармат, напаўняе мільёны працоўных гневам і абурэннем супроць ворагаў міру, якія рыхтуюцца зноў кінуць чалавецтва ў бездань ваеннай катастрофы.

НА ФРАНТАХ У ІСПАНІІ

МАДРЫДСКІ ФРОНТ

На заходнім участку мадрыдскага фронта мяцежнікі прадпрынялі 29 ліпеня рад атак супроць рэспубліканскіх пазіцый, якія знаходзяцца на поўдзень ад Вільянуэва дэ Ла Каньяда. Атакі фашыстаў былі адбіты рэспубліканцамі, аказаўшымі ўпартае супраціўленне. Пазіцыі рэспубліканцаў вельмі трывалыя, і намаганні мяцежнікаў прарваць лінію фронта не прывялі ні да якіх рэзультатаў. Артылерыя мяцежнікаў доўга бамбардыравала пазіцыі рэспубліканцаў, не прычыніўшы ім, аднак, істотнай шкоды, і ў хуткім часе гарматы рэспубліканцаў прымусілі яе замаўчаць.

У раёне Тіембло (на захад ад Мадрыда ў правінцыі Авіла) фашысты прабавалі ажыццявіць вылазку на тэрыторыю рэспубліканцаў, але былі рашуча адкінуты. Рэспубліканскія самалёты бамбардыравалі войскі мяцежнікаў, сканцэнтраваныя ў гэтым пункце.

Рэспубліканскія войскі прадпрынялі пасяховую вылазку ўглыб размяшчэння мяцежнікаў у раёне Самасіэра.

На ўчастку на поўдзень ад ракі Тахо рэспубліканцы праводзяць збор і падлік ваеннага спаражэння, пакінутага ў вялікай колькасці мяцежнікамі.

Мяцежнікі прадаўжаюць бамбардыраваць цэнтр Мадрыда, абстрэльваючы дамы і пабудовы, якія не маюць ніякага ваеннага значэння.

ПАЎНОЧНЫ ФРОНТ

На біскайскім участку рэспубліканскія войскі прадаўжаюць аказваць націск на пазіцыі мяцежнікаў на поўнач ад Вальмаседа (на паўднёвы захад ад Більбао).

АРАГОНСКІ ФРОНТ

У рэзультаце пасяховай аперацыі рэспубліканскія войскі занялі пазіцыі мяцежнікаў у Моліно дэ Лас Савінас (на поўнач ад Болеа). Рэспубліканцамі захвачана ваеннае спаражэнне. Каб не расцягваць лінію фронта, рэспубліканскае камандаванне аддала загад эвакуяваць занятую раней вёску Болеа (на поўнач ад Уэскі). Баі прадаўжаюцца на іншых участках фронта.

ПАЎСТАННІ СЯРОД ВОЙСК МЯЦЕЖНІКАЎ

ЛОНДАН (сталіца Англіі), 30 ліпеня. (БЕЛТА). Як паведамляюць з Валенсіі, частка войск мяцежнікаў у Грэнадзе, падтрыманая грамадзянскім насельніцтвам, паўстала супроць афіцэраў, галоўным чынам германцаў і італьянцаў. Салдаты захапілі казармы і звярнуліся па радыё за дапамогаю да рэспубліканскіх паветраных сіл. Казармы бамбардыруюцца самалётамі мяцежнікаў. Самалёты рэспубліканцаў былі пасланы ў Грэнаду для высвятлення становішча.

Як паведамляе карэспандэнт «Н'юс кронікл» з Валенсіі, паўстанне, відаць, пашыраецца на войскі мяцежнікаў, якія знаходзяцца на фронце ля Грэнады.

***

ПАРЫЖ (сталіца Францыі), 31 ліпеня (БЕЛТА). Паведамленні, што паступаюць з розных крыніц, сведчаць аб далёка зайшоўшым разлажэнні ў радах іспанскіх мяцежнікаў.

Як перадае Гавас, у паведамленні міністра абароны ўказваецца, што з пазіцый рэспубліканскіх войск у Сантандэры ўчора каля 7 гадзін раніцы была чутна моцная ружэйная і кулямётная перастрэлка, якая адбывалася ў Агіўа дэ Кампо ў лагеры мяцежнікаў. Рэспубліканскія войскі наглядалі прыбыцце на грузавіках падмацаванняў мяцежнікаў. Над месцам сутычкі лятала 15 фашысцкіх самалётаў.

Агенцтва Фабра паведамляе з Гібралтара падрабязнасці паўстання, успыхнуўшага сярод войск мяцежнікаў у Грэнадзе. Пацвярджаецца, што гэта паўстанне насіла вельмі сур'ёзны характар. Паўстаўшыя войскі належалі да гарнізона іспанскіх мяцежнікаў. Італьянскае камандаванне прабавала іх выселіць з займаемых казарм з тым, каб размясціць у гэтых казармах італьянскія часці, прыбыўшыя ў Грэнаду на працягу апошніх дзён. Пасля лютай барацьбы паўстанне было падаўлена.

З надзейных крыніц паведамляюць, што афіцэры іспанскіх мяцежнікаў патрабуюць ад генерала Франко змены камандавання якое знаходзіцца зараз у руках італьянцаў.

Ваенныя дзеянні ў Паўночным Кітаі

ШАНХАЙ (буйнейшы горад Кітая), 31 ліпеня (БЕЛТА). Агенцтва Сентрал н'юс паведамляе, што ўчора ў другой палове дня сем японскіх самалётаў бамбардыравалі горад Баодзін (сталіца правінцыі Хэбэй) і станцыю Люліхэ (за 25 міль на поўдзень ад Люкоуцзяо). У Баодзіне разбуран вакзал. Японскія самалёты ў гэты-ж час рабілі разведвальныя палёты ў раёне важных вузлавых станцый на Бэйпін-Ханькоўскай чыгунцы—Шыцзячжуан і Чжэндзін. Гэтыя паведамленні выклікалі новую трывогу сярод кітайскага насельніцтва. У кітайскіх і замежных колах чакаюць новых ваенных дзеянняў і пашырэння японскай ваеннай акупацыі на ўсю правінцыю Хэбэй.

Кары смерцю ў фашысцкай Германіі

БЕРЛІН (сталіца Германіі), 31 ліпеня (БЕЛТА). Сёння раніцай у Берліне пакараны смерцю Гергард Гольцэр і Рэйнгольд Юліус, прыгавораныя фашысцкім судом да кары смерцю па абвінавачанню ў «дзяржаўнай здрадзе» і «падрыхтоўцы да зваржэння існуючага ладу».

Апрача таго, сёння-ж у Берліне пакараны смерцю 43-гадовы Фердынанд Томэ і 28-гадовы Эрнст Опітц, асуджаныя фашысцкім судом па абвінавачанню ў «дзяржаўнай здрадзе і выдачы дзяржаўнай тайны»..

Масавыя арышты ў Варшаве

ВАРШАВА (сталіца Польшчы), 31 ліпеня. (БЕЛТА). Газета «Добры вечур» паведамляе аб праведзеных учора ў Варшаве новых масавых арыштах сярод рабочых.

Паліцыя, у прыватнасці, зрабіла налёт на антыфашысцкі мітынг, які адбываўся ў адным з варшаўскіх гарадскіх садоў, прысвечаны антываеннаму дню 1 жніўня, і арыштавала 163 удзельнікаў гэтага мітынга.

ПАДПАЛЬШЧЫКІ ВАЙНЫ. На здымку: новы плакат мастака Дэні: «Шагают к гибели своей!

ПРАБЫВАННЕ ВАЕННЫХ КАРАБЛЕЎ ЗША У ВЛАДЗІВАСТОКУ

ВЛАДЗІВАСТОК, 30 ліпеня. (БЕЛТА). Трэці дзень маракі азіяцкай эскадры ваенна-морскага флота ЗША праводзяць у Владзівастоку ў абстаноўцы вялікай гасціннасці, уласцівай совецкаму народу. Афіцэры і матросы прадаўжаюць знаёміцца з горадам.

Учора, як ужо паведамлялася, у гонар адмірала Ярнел, афіцэраў і каманды караблёў эскадры было дадзена два банкеты. На банкеце ў рэстаране «Залаты Рог» старшыня гарадскога совета тав. Егораў і адмірал Ярнел абмяняліся прывітальнымі прамовамі.

Тав. Егораў, вітаючы гасцей, заявіў, што грандыёзны пералёт герояў Совецкага Саюза з Масквы ў Злучаныя Штаты Амерыкі праз Паўночны полюс яшчэ больш зблізіў народы двух вялікіх дзяржаў — СССР і ЗША. Дружаскі візіт азіяцкай эскадры ваенна-морскага флота ЗША ў совецкія воды Ціхага акіяна так сама ўмацоўвае гэту дружбу.

Адмірал Ярнел, адказваючы старшыні гарадскога совета, выказаў падзяку за цёплы прыём, адзначыўшы, што візіт амерыканскіх караблёў яшчэ больш умацуе дружбу народаў ЗША і СССР.

30 ліпеня адмірал Ярнел запрасіў камандзіраў і чырвонафлотцаў Ціхаакіянскага флота, а таксама жыхароў Владзівастока наведаць флагманскі карабель амерыканскай эскадры. Да поўдня на прыстані сабраліся экскурсанты. Беспераппынна курсіруючыя катэры адвозілі іх на борт крэйсера «Аугуста» На караблі экскурсантаў сустракалі і суправаджалі афіцэры і матросы. Наведанне экскурсантамі флагманскага карабля эскадры заснята «Саюзкінохронікай».

У 13 гадзін адмірал Ярнел на барту крэйсера «Аугуста» даў снеданне ў гонар камандуючага Ціхаакіянскім флотам. На снеданні прысутнічалі часова выконваючы абавязкі камандуючага флотам флагман першага ранга тав. Кірэеў, член ваеннага совета Ціхаакіянскага флота армейскі камісар другога ранга тав. Окунеў, старшыня горсовета тав. Егораў, упаўнаважаны наркамата замежных спраў тав. Тіхонаў, камдыў тав. Елісееў і іншыя.

АБАРОНА КРАІНЫ СОЦЫЯЛІЗМА Ў НАДЗЕЙНЫХ РУКАХ

У ГОРАХ ПАМІРА

Сонца даўно захавалася за высокія храбты памірскіх гор. Вакол непраглядная цемра і ціш. Моцна спяць даліны. Але не дрэмлюць адважныя пагранічнікі. Яны ўважліва ўслухоўваюцца ў начную цішыню горных вяршын, пільна ахоўваючы непрыступнасць граніц.

У адну з такіх цёмных памірскіх начэй пагранічнік Шчарбак, атрымаўшы заданне начальніка заставы, накіраваўся на граніцу ў суправаджэнні свайго вернага службовага сабакі «Джэк».

Служба на граніцы навучыла тав. Шчарбака настарожанасці, уменню добра бачыць і слухаць ноччу.

Мясцовасць, якую было даручана яму ахоўваць, прылягала да берагоў пагранічнай шумнай ракі. Шлях байца перагараджалі шматлікія каменні, ручаіны і хмызнякі. Але Шчарбак са сваім сабакам упэўнена ішоў наперад, перамагаючы ўсе перашкоды. Зорка ўгледжваючыся ў працілеглы бераг ракі, ён прыкмеціў рухаючуюся чорную кропку. Яна набліжалася і павялічвалася. Гэта быў чалавек — парушальнік граніцы, вораг. Паўзком дабраўшыся да ракі, ён марудна паплыў на наш бок. Пагранічнік быстра намеціў план дзеянняў. І, чакаючы зручнага моманту, наладзіў засаду.

Пераплыўшы раку, парушальнік у момант схаваўся за вялікімі каменнямі горнага перавалу. Але «Джэк» хутка ірвануўся ўперад. Упэўнена праследуючы ворага, пагранічнік ледзь паспяваў за сабакам. Прайшло некалькі мінут. Насцігнуўшы парушальніка, сабака моцным рыўком збіў яго з ног. Шчарбак даставіў чалавека на заставу. Гэта быў вядомы парушальнік граніцы, кантрабандыст.

Адвага, вынослівасць, пільнасць совецкіх пагранічнікаў — лепшы прыклад геройства нашага вялікага народу, які мае мільёны такіх-жа патрыётаў радзімы, як Шчарбак. Ахова граніц краіны соцыялізма знаходзіцца ў надзейных руках.

Па слядах выступленняў „Звязды“

„У ПАЛОНЕ У КЛАСАВАГА ВОРАГА“

У артыкуле «У палоне ў класавага ворага», змешчаным ў газеце «Звязда» ад 26 чэрвеня г. г., паведамляецца рад фактаў, якія сведчаць аб буйных прарывах у рабоце Навукова-даследчага інстытута прамысловасці, аб бескантрольнай рабоце ў сценах інстытута ворагаў народу — Слоніма, Пятровіча і інш.

У выніку расследвання, праведзенага спецыяльнай камісіяй, указаныя ў артыкуле факты поўнасцю пацвердзіліся.

Выконваючы абавязкі дырэктара інстытута т. Тужыкаў за неачышчэнне апарата ад шкодніцкіх, класава-чужых элементаў і за непрыняццё мер па ліквідацыі вынікаў шкодніцтва — мною зняты з работы, а на выконваючага абавязкі начальніка аддзела кадраў НКМП тав. Клячкіна накладзена суровае спагнанне.

Па ходу работы камісіі з работы ў інстытуце звольнен рад асоб, якія не заслугоўваюць палітычнага давер'я, а таксама бяздзельнікаў, лодыраў і іншых лішніх людзей.

. Так, за час з 7 31 ліпеня г. г. звольнены 12 чалавек, у тым ліку Хайтовіч, Дулевіч і інш., якія ўпамінаюцца ў артыкуле «Звязды».

Прагледжана структура інстытута ў бок яе ўпрашчэння і большага прыстасавання да патрэб прамысловасці. Унесены некаторыя карэктывы ў тэматыку інстытута.

У бліжэйшы час мною будзе прызначан новы дырэктар інстытута.

Вядома, што гэтыя мерапрыемствы не вычэрпваюць усіх мер, неабходных для аздараўлення работы інстытута і ліквідацыі вынікаў шкодніцтва.

У далейшай практычнай рабоце мною будуць прыняты дадаткова неабходныя мерапрыемствы да поўнага аздараўлення інстытута і ліквідацыі вынікаў шкодніцтва.

Нарком мясцовай прамысловасці БССР БАЛЦІН.

ЗЛАЧЫННЫЯ ДЗЕЯННІ

Усе арганізацыі Менска, рыхтуючыся да фізкультурнага свята—30 ліпеня, прад'явілі запатрабаванні да Трэста зялёнага будаўніцтва на жывыя кветкі для ўпрыгожання калон. Здавалася-б, што Трэст зялёнага будаўніцтва і яго дырэктар Пучкін павінны былі забяспечыць гэтыя заяўкі. Аднак, Пучкін аддаў распараджэнне работнікам кветачнага магазіна: «Ніякіх заказаў на жывыя кветкі (букеты) праз магазін ад арганізацый не прымаць», матывуючы гэта тым, што ў трэст паступіла столькі заказаў, што не хопіць кветак. На справе-ж аказалася, што трэст меў толькі нязначны лік заявак. Каб усё-ж паказаць, што і Трэст зялёнага будаўніцтва «рыхтуецца» да фізкультурнага свята, позна вечарам 29 ліпеня па распараджэнню дырэктара магазін «загрузілі» букетамі кветак (300 букетаў). У магазіне не аказалася неабходнай пасуды для вады, і букеты «выгрузілі» на падлогу, пад прылаўкам, як непрыгоднае смецце. Такія-ж факты мелі месца і па раду кіёскаў Трэста зялёнага будаўніцтва (кіёск на Совецкай вуліцы, каля першага Дома Советаў і інш.).

У выніку па адной гандлёвай сетцы Трэста зялёнага будаўніцтва папсавана некалькі сотняў букетаў. Шмат букетаў, зрэзаных з карэнняў і закінутых у склады аранжарэі (таксама без вады) прыйшлі ў нягоднасць.

Сваімі злачыннымі дзеяннямі кіраўнікі трэста нанеслі нямалую страту дзяржаве. Факты гавораць аб тым, што ў Трэсце зялёнага будаўніцтва Менска арудуе класавы вораг.

М. С.

КАЛІ Ў ЛЮБАНІ ПАБУДУЮЦЬ СТАДЫЁН?

Праект пабудовы спартыўнага стадыёна ў Любані быў зроблен яшчэ ў 1934 годзе. Праз год рашылі агарадзіць вызначаную пад стадыён плошчу, для чаго ўкапалі слупкі. На гэтым абмежаваліся. Зараз стадыён стаў пашай для жывёлы. Свінні разрылі ямы па «стадыёне», а жыхары выкарыстлі слупкі на апал. Зараз у Любані ніякай фізкультурнай работы не вядзецца, бо няма фізкультурных пляцовак і спартыўных памяшканняў. Увесь спартыўны інвентар ляжыць без карысці па кватэры адказнага сакратара райсовета фізкультуры. Любаньскія раённыя кіраўнікі забыліся, што фізкультура ёсць дзяржаўная справа.

С. ЖДАНОВІЧ, М. АНДРУХОВІЧ.

АД ЛЮБАНЬСКАГА РК КП(б)Б

Згублены партыйны білет № 870358 узору 1936 г., выданы Слуцкім акругкомам КП(б)Б на імя Бародзька Дзмітрыя Парфіравіча, лічыць несапраўдным.

Сакратар Любаньскага РК КП(б)Б КАРДАШ.

АД РЭЧЫЦКАГА РК КП(б)Б

Згублены партыйны білет узору 1936 года № 0866434, выданы ЦК КП(б)Б на імя Галавача Івана Дзянісавіча, лічыць несапраўдным.

Сакратар Рэчыцкага РК КП(б)Б РЫКАЎ.

АД ДЗЕРЖЫНСКАГА РК КП(б)Б

Згубленую кандыдацкую картку № 0551410, выданую Дзержынскім РК КП(б)Б на імя Лазоўскага Нікалая Іванавіча, лічыць несапраўднай.

Сакратар Дзержынскага РК КП(б)Б МАР'ЯНАЎ.

АД ДОБРУШСКАГА РК КП(б)Б

Згубленую кандыдацкую картку № 551174, выданую Плешчаніцкім РК КП(б)Б на імя Барсукова Дзяніса Іванавіча, лічыць несапраўднай.

Сакратар Добрушскага РК КП(б)Б МАРЦІНКОЎСКІ.

АД СМІЛАВІЦКАГА РК КП(б)Б

Смілавіцкі РК КП(б)Б выклікае ў раённы камітэт былога члена партыі Цімашэнка Фёдара Акімавіча. Ведаючых месцазнаходжанне яго просьба паведаміць.

Сакратар Смілавіцкага РК КП(б)Б ПЛЯТНЕЎ.

Адказны рэдактар Д. В. ЮРКОЎ.

СЁННЯ Ў ТЭАТРАХ І КІНО:

Памяшканне Дзярж. Яўрэйск Тэатра БССР (Валадарскага, 7) — Гастролі Дзярж. польскага тэатра УССР РАЗБОЙНІКІ

Гукавы кінотэатр «Чырвоная зорка» МАЛЕНЬКАЯ МАМА

Дзіцячы гукавы кінотэатр ДАЧКА ПАРТЫЗАНА

Гукавы кінотэатр «Пролетарый» КРЫЛАТЫ МАЛЯР

Гукавы кінотэатр «Інтэрнацыянал» ЖАНІЦЬБА (па Гогалю)

Гукавы кінотэатр «Спартак» ПУРГА (новы варыянт)

ДЗЯРЖЦЫРК

Парк імя Горкага (тэл. 22-725)

гастролі

артысткі

Клео ДАРОЦІ

з яе 15 асістэнтамі-ліліпутамі.

7 — МОРЭНО — 7

веласіпедысты-фігурысты

Таксама ўдзельнічае ўся трупа

Пачатак у 9 гадзін веч.

Каса з 12—2 і з 5 гадз. веч.

КІРАЎНІЦТВУ АШЧАДКАС І ДЗЯРЖКРЭДЫТА БССР

патрабуецца

кваліфікаваная МАШЫНІСТКА,

пажадана веданне стэнаграфіі.

Звяртацца: Дом урада, покальны паверх, пакой 65, адмгассектар.

Белдзяржтэатр оперы і балета

КУПЛЯЕ

ПІЯНІНА, РАЯЛІ і інш. музычныя інструменты

для опернага аркестра.

З прапановамі звяртацца па адрасу:

г. Менск, вул. Урыцкага, 13/15. тэл. № 21-834.

ІНСТЫТУТ ПАВЫШЭННЯ КВАЛІФІКАЦЫІ КАДРАЎ НАРОДНАЙ АСВЕТЫ БССР

даводзіць да ведама настаўнікаў пачатковых, няпоўных сярэдніх і сярэдніх школ, што з 1 жніўня праводзіцца

ПРЫЁМ ЗАВОЧНІКАЎ і ЭКСТЭРНАЎ

у завочныя сектары педагагічных вучылішч, педагагічных інстытутаў, настаўніцкіх інстытутаў і Беларускага дзяржаўнага універсітэта.

У завочныя сектары педвучылішч прымаюцца настаўнікі, скончыўшыя няпоўную сярэднюю школу. У завочныя сектары педагагічных, настаўніцкіх інстытутаў і Беларускага дзяржаўнага універсітэта прымаюцца настаўнікі, якія маюць сярэднюю адукацыю.

Настаўнікі залічваюцца ў завочныя сектары педвучылішч, педагагічных і настаўніцкіх інстытутаў без прыёмных іспытаў.

Заявы аб залічэнні неабходна накіроўваць у тое педвучылішча, або педВНУ, да якога прымацаван раён, дзе працуе настаўнік, які жадае навучацца.

Завочны сектар Беларускага дзяржаўнага універсітэта прымае заявы на фізіка-матэматычны факультэт (за поўны курс універсітэта) з усіх раёнаў.

Прыём заяў да 1 верасня 1937 года.

ДЫРЭКЦЫЯ ІНСТЫТУТА.

БЕЛАРУСКІ ЗЕМЛЕЎПАРАДЧЫ ТЭХНІКУМ

сістэмы НКЗ БССР у г. Горках

даводзіць да ведама жадаючых паступіць на 1 курс тэхнікума

што прыём заяў з дакументамі

ПРАДАЎЖАЕЦЦА да 19 жніўня.

У тэхнікум прымаюцца асобы ва ўзросце ад 15 да 30 год з адукацыяй у аб'ёме НСШ.

Паступаючыя трымаюць іспыты па прадметах: матэматыцы, роднай мове і літаратуры, палітграмаце і фізічнай геаграфіі.

Іспыты праводзяцца з 19 па 28 жніўня. Пачатак заняткаў з 1 верасня. Залічаныя студэнтамі тэхнікума на першы курс атрымліваюць стыпендыю ў залежнасці ад пасляховасці да 70 руб., таксама забяспечваюцца інтэрнатам і пасцельнымі прыладамі.

Прыбываючыя на іспыты павінны мець пры сабе пашпарт.

Заявы з дакументамі накіроўваць па адрасу: БССР, г. Горкі, земтэхнікум, дырэктару.

ДЫРЭКЦЫЯ.

ВІЦЕБСКІ ПЕДАГАГІЧНЫ РАБФАК

абвяшчае ПРЫЕМ на першы КУРС рабфака

з адрывам і без адрыву ад вытворчасці

на 1937-38 навучальны год. У рабфак прымаюцца асобы ва ўзросце не ніжэй 17 год з агульнаадукацыйнай падрыхтоўкай у аб'ёме 7 класаў сярэдняй школы. ПРЫЁМ ЗАЯЎ ДА 15 ЖНІЎНЯ. Іспыты з 25 па 29 жніўня 1937 г. па наступных прадметах:

белмова і літаратура, руская мова і літаратура, матэматыка (алгебра, геаметрыя і арыфметыка), фізіка, гісторыя, геаграфія і прыродазнаўства.

Да заявы неабходна прыкласці: пасведчанне аб сканчэнні сямігодкі (копіі і пасведчанні аб пераводзе ў 8 клас не прымаюцца), аўтабіяграфію, напісаную ўласнаручна, метрыку, даведку аб стане здароўя, 2 фотакарткі размеру 3x4 см. (здымкі без галаўных убораў) з уласнаручным подпісам, завераныя дзяржустановай, і на 40 кап. паштовых марак для адказу. Пашпарт прад'яўляецца паступаючым асабіста.

Жадаючыя паступіць на другі і трэці курсы падвяргаюцца іспытам па ўсіх дысцыплінах за папярэднія курсы. Асобы, дапушчаныя да прыёмных іспытаў, з'яўляюцца ў рабфак толькі па выкліку. Усе прынятыя ў рабфак з адрывам ад вытворчасці забяспечваюцца стыпендыяй і інтэрнатам. Для студэнтаў без адрыву ад вытворчасці будуць арганізаваны зменныя групы.

АДРАС: ГОР. ВІЦЕБСК, ВАЛАДАРСКАЯ, д. № 58/15.

БАРЫСАЎСКІ РАБФАК

Беларускага лесатэхнічнага інстытута сістэмы Наркамлеса СССР

абвяшчае НАБОР

на 1937-38 навучальны год на ўсе курсы рабфака.

На IV-тыя дзённыя курсы з адрывам ад вытворчасці з адукацыяй 8—9 класаў і на вячэрнія курсы без адрыву ад вытворчасці.

На III курс з адукацыяй 8 класаў.

На II курс з адукацыяй 7—8 класаў.

На I курс з адукацыяй 6—7 класаў.

Прынятыя на IV курс забяспечваюцца інтэрнатам і стыпендыяй ад 60 да 80 рублёў у залежнасці ад пасляховасці, а студэнты вячэрніх курсаў стыпендыяй і інтэрнатам не забяспечваюцца.

Да заявы неабходна прыкласці аўтабіяграфію, пасведчанне аб адукацыі, метрычны выпіс, даведку аб здароўі і апошнім месцы працы, паштовых марак на 40 капеек і накіраваць па адрасу: БССР, гор. Барысаў, Андрэеўская, 22, Лесрабфаку.

Прыёмныя іспыты на IV курс па рускай, беларускай мовах, матэматыцы, фізіцы, хіміі і палітграмаце, на III, II, I курсы—па рускай, беларускай мовах, матэматыцы, палітграмаце і геаграфіі.

Прыём заяў з усімі дакументамі да 20 жніўня. Іспыты — з 20 па 25 жніўня. Пачатак заняткаў з 1 верасня. ДЫРЭКЦЫЯ.

ХИМИКО-ФАРМАЦЕВТИЧЕСКАЯ ФАБРИКА ГАЛЕН-МОСКВА

МОСКВА 55, БАХМЕТЬЕВСКАЯ УЛ. 2-й ВЫШЕСЛАВЦЕВ ПЕР. 6-А

ПАТРАБУЙЦЕ ВА ЎСІХ АПТЭКАХ І МАГАЗІНАХ САНІТАРЫІ І ГІГІЕНЫ

ТИОЛАН

(Нафталана-цынкавая мазь, дазвол. Мосздраўаддзелам). Сродак супроць прышчоў, сыпі каросты, красматы, зуду скуры і іншых касметычных недахопаў.

АЛЛИЛСАТ

Карэлізаваная часночная выцяжка. Дазвол. НКАховы здароўя. Рэкамендуецца ўрачамі пры агульным артэрыясклерозе з гіпертаніяй і без гіпертаніі, пры атаніі кішэчніка, калітах з нахільнасцю да запораў і пры з'явах сардэчнай астмы.

АНЕСТЕЗОЛ

Навейшы сродак супроць гемароя. Знішчае боль, зуд, кровецячэнне і трэшчыны на слізістай абалонцы тоўстай кішкі.

КАЛЬЦЕКС

Лекавы і прафілактычны сродак пры грыпе. Не выклікаючы патлівасці, спыняе галаўную боль, памяншае запаліцельныя з'явы і дзейнічае дэзінфектуючым чынам.

ПРЫ АДСУТНАСЦІ НА МЯСЦАХ ПАВЕДАМЛЯЙЦЕ: МОСКВА, НЕГЛИННАЯ 25, СОЮЗХИМФАРМТОРГ

НАРКАМУНУТГАНДАЛЬ СССР.

«СОЮЗЮВЕЛИРТОРГ»

магазін № 3, гор. Віцебск, Ленінская, 17,

УВАГА! Магазін, № 1, гор. Менск, Кірава, 21.

ЛЕПШЫЯ ПАДАРУНКІ МОЖНА КУПІЦЬ

у магазінах „СОЮЗЮВЕЛИРТОРГ“

У ПРОДАЖЫ РОЗНАСТАЙНЫ ВЫБАР ВЫРАБАЎ З ЗОЛАТА, СРЭБРА І ІНШЫХ МЕТАЛАЎ, З КАШТОЎНЫМІ І ПОЎКАШТОЎНЫМІ КАМЕННЯМІ: ПЯРСЦЁНКІ, КУЛОНЫ, КАЛЬЕ, БРОШЫ, ЗАПАНКІ, БРАСЛЕТКІ, ПАРТСІГАРЫ, ПУДРАНІЦЫ, ПАДСТАКАННІКІ ЗАЛАТЫЯ І ПЛАТЫНАВЫЯ ДЫСКІ ДЛЯ КАРОНАК.

ПАСТУПІЛА Ў ПРОДАЖ:

сусальнае срэбра, срэбраны прыпой, срэбраныя лыжкі сталовыя і чайныя. Ёсць мастацка аддзеланыя срэбраныя вырабы філіграннай жывапіснай работы, а таксама вырабы з уральскіх каменняў, мрамар і пап'е-машэ, гадзіннікавая фарнітура, інструменты, станкі для тонкай механікі, пісьмовыя прыборы ў вялікім выбары. Гадзіннікі: кішэнныя, ручныя, насценныя і настольныя прадаюцца з гадовай гарантыяй.

МАГАЗІНЫ КУПЛЯЮЦЬ:

БРЫЛЬЯНТЫ, РУБІНЫ, САПФІРЫ, ІЗУМРУДЫ І ІНШЫЯ КАШТОЎНЫЯ КАМЕННІ ЎСІХ ГАТУНКАЎ, А ТАКСАМА І ЎРАЛЬСКІЯ КАМЕННІ.

ЗОЛАТА, СРЭБРА, ПЛАЦІНА Ў ВЫРАБАХ І ЛОМЕ. ГАДЗІННІКІ І ГАДЗІННІКАВЫЯ МЕХАНІЗМЫ ЎСІХ СІСТЭМ. ВЫРАБЫ З ХРУСТАЛЮ І МЕЛЬХІОРУ, ПІШУЧЫЯ МАШЫНКІ, КАСАВЫЯ АПАРАТЫ. ЗАКУПКА ПРАВОДЗІЦЦА ПА ЗАЦВЕРДЖАНАМУ ПРЭЙСКУРАНТУ.

ЦЭНЫ НА СРЭБРА І ГАЛАНТАРЭЮ З 1 ЛІПЕНЯ 1937 г. ЗНАЧНА ЗНІЖАНЫ.

БЕЛКАНТОРА ДЗЯРЖБАНКА

даводзіць да ведама ўсіх устаноў, прадпрыемстваў і грамадскіх арганізацый,

што з 5 жніўня г. г.

ПРЫЁМ КЛІЕНТУРЫ

будзе праводзіцца ў наступным парадку:

ГАРАДСКІЯ—да 14 гадзін 30 мін.

СЕЛЬСКІЯ—да 15 гадзін штодзённа,

апрача выходных дзён.

БЕЛКАНТОРА ДЗЯРЖБАНКА.

Б., К., С.

Уп. Галоўлітбела № 1602.

Друкарня «Звязды», Менск, Савецкая, 63.